

ingediend op **661** (2015-2016) – Nr. 1
19 februari 2016 (2015-2016)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995, zoals gewijzigd door het avenant, ondertekend te Madrid op 22 juni 2000;
- 2° het avenant, ondertekend te Brussel op 2 december 2009, tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst;
- 3° het avenant, ondertekend te Madrid op 15 april 2014, tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst, zoals gewijzigd door het onder 2° vermelde avenant

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet.....	13
Advies van de Raad van State	17
Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen	25
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	29
Ontwerp van decreet.....	35
Bijlagen:	
– Overeenkomst.....	41
– Avenant van 22 juni 2000.....	63
– Nederlandse tekst van het avenant van 2 december 2009	65
– Engelse tekst van het avenant van 2 december 2009.....	71
– Avenant van 15 april 2014	75
– Gecoördineerde overeenkomst	81

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING**1. Samenvatting**

Dubbelbelastingverdragen (DBV) zijn de verdragen waarin twee staten of uitzonderlijk meer dan twee staten afspreken hoe zij de heffing van hun belastingen op elkaar afstemmen met als voornaamste doel te voorkomen dat eenzelfde belastbare materie tweemaal wordt belast.

Het avenant van 2009 wijzigt de overeenkomst tot het vermijden van dubbele belastingheffing die België en Spanje in 1995 sloten, en die in 2000 werd gewijzigd. Het avenant heeft enkel betrekking op het uitwisselen van inlichtingen in dat verband. Die uitwisseling is van toepassing op gegevens die waarschijnlijk relevant zullen zijn voor de toepassing van de bepalingen van de oorspronkelijke overeenkomst en van de interne regelgeving van de verdragspartijen met betrekking tot belastingen geheven door of ten behoeve van de verdragspartijen. In het avenant is sprake van "belastingen van elke soort en benaming". Op basis van de grondwettelijke bepalingen inzake de bevoegdheden van de deelstaten op het vlak van fiscaliteit, behoren dus ook de actuele en potentiële belastingen die zouden worden geheven door de gemeenschappen en/of de gewesten tot de werkingssfeer van dit verdrag.

Tijdens het procedureverloop van het avenant van 2009, vroeg de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën per brief van 9 maart 2011 of de Spaanse overheid zich akkoord kon verklaren over het gemengde karakter van dit avenant. Volgens Spanje moesten de partijen onderhandelingen starten over een nieuw, derde, avenant dat in overeenstemming zou zijn met artikel 26 van de OESO-verdragsmodeltekst, waarin de eerste paragraaf met de woordengroep "van hun staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen" wordt uitgebreid (OESO: Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling).

De goedkeuring door de Vlaamse overheid van de wijzigende avenanten van de overeenkomst van 1995, zoals eerder gewijzigd, leidt ertoe dat zij ook het gewijzigde basisverdrag bij decreet moet goedkeuren, al is zij in 2003 in werking getreden. De avenanten wijzigen het basisverdrag immers zo dat de beide akten niet afzonderlijk van elkaar toepassing kunnen vinden.

Dit ontwerp van instemmingsdecreet kadert in de strategische doelstelling 'Vlaanderen onderhoudt goede relaties met buitenlandse overheden' uit de beleidsnota Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelings-samenwerking.

2. Situering

– De strijd tegen de belastingparadijzen en de schadelijke belastingpraktijken

In 1996 constateerden de lidstaten van de OESO de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Hoewel de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft zij echter ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor belastingparadijzen en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffendere aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor fiscale zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

- Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden

In 2002 werkte het 'Global Forum' inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Global Forum pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is één van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het Forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modeltekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen. De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België in eerste instantie voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

- De aansluiting van België bij het internationale proces

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, §5, van de OESO-modeltekst. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 (WIB '92), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft ingewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN), laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijkaardig was aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In de versie van 2008 van het OESO-modelverdrag heeft België bovendien vastgehouden aan zijn principiële voorbehoud, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een bepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

– Versnelling van het proces

De Groep van de twintig belangrijkste economieën (G20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij het OESO-model. De staten die deel uitmaken van het Global Forum, werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van het OESO-model. België stond op de 'grijze' lijst van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de grijze lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van het OESO-model. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen op de 'witte' lijst met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen (Tax Information Exchange Agreements, TIEA's) ondertekend om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in de uitwisseling van inlichtingen.

Een reeks adviezen van de Raad van State, afdeling Wetgeving, in 2010 verstrekt aan de federale overheid, heeft gesteld dat indien in belastingverdragen of wijzigende protocollen gewag wordt gemaakt van "belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten", deze bepaling niet alleen beperkt is tot federale belastingen of oneigenlijke gewestbelastingen die nog altijd door de federale overheid worden geïnd. Deze bepaling kan volgens de Raad van State eveneens slaan op deelstaatbelastingen die door de deelstaten zelf worden geïnd. Het gaat dus om gemengde verdragen.

– Belang voor Vlaanderen

De protocollen en avenanten tot wijziging van dubbelbelastingverdragen handelen over het geheel van gewestbelastingen, dit wil zeggen zowel degene die zijn vermeld in de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, als degene die de gewesten (zouden) heffen op grond van de fiscale autonomie die artikel 170, §2, van de Grondwet hen toekent.

De eerste paragraaf van het artikel 2 omschrijft de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is: de belastingen naar het inkomen en naar het vermogen

die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven namens de verdragsluitende staten, hun staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen. Artikel 2, §3, b), bepaalt dat de overeenkomst aan Belgische zijde van toepassing is op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen.

Sinds de regionalisering van de onroerende voorheffing via de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, beogen DBV's ook een gewestbelasting. De Vlaamse onroerende voorheffing werd sindsdien niet uitgesloten uit de werkingssfeer van DBV's. De onroerende voorheffing valt bijgevolg onder het toepassingsgebied van voorliggende overeenkomst.

Wat Vlaanderen betreft, is de overeenkomst volgens het gewijzigde artikel 26 niet enkel van toepassing op de federale belastingen, maar ook op de andere belastingen die er (kunnen) worden geheven, zoals die van de gemeenschap, het gewest, de provincies en de gemeenten. Artikel 26, §1, luidt immers als volgt: "De bevoegde autoriteiten (...) wisselen de inlichtingen uit (...) met betrekking tot de belastingen van elke soort en benaming die worden geheven (...). De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2."

3. Inhoud

- De overeenkomst van 1995, zoals gewijzigd door het avenant van 2000

De overeenkomst is een klassiek dubbelbelastingverdrag dat in de eerste plaats tot doel heeft dubbele belasting inzake belastingen op het inkomen te vermijden. Zij beoogt zo de positie van Belgische investeerders in Spanje te verbeteren en België aantrekkelijker te maken voor Spaanse investeerders. Daarnaast wijzigt zij de verrekening in België van de Spaanse belastingen die niet daadwerkelijk zijn geheven zoals bepaald in artikel 23, 5°, van de vorige overeenkomst. Voor het overige herzielt de overeenkomst van 1995 die van 1970 op andere vlakken, omwille van de evolutie in de beide landen en de OESO, zoals hoger aangehaald. De overeenkomst regelt ook de uitwisseling van inlichtingen tussen de belasting-administraties. Die inlichtingen zijn vereist voor de toepassing van de overeenkomst en van de interne wetgeving in beide landen met betrekking tot de door de overeenkomst beoogde belastingen. Tevens bevat de overeenkomst van 1995 bepalingen inzake non-discriminatie en onderling overleg.

Het avenant van 2000 is er hoofdzakelijk op gericht artikel 29, 2°, van de overeenkomst van 1995 te wijzigen. Dat artikel had betrekking op de inwerkingtreding en de uitwerking van die overeenkomst.

- De wijzigende avenanten van 2009 en 2014

Het avenant van 2009 wijzigt enkel het bestaande dubbelbelastingverdrag tussen België en Spanje op het vlak van de uitwisseling van inlichtingen. Het telt slechts drie artikelen.

Het avenant van 2014 wijzigt of vervangt een aantal artikelen van het DBV zelf en van zijn toegevoegd protocol. Dit avenant telt slechts vier artikelen. Het nieuwe avenant tot wijziging van het DBV betreft voor de Vlaamse overheid de definitie van 'bevoegde autoriteit' aan Belgische kant en het uitwisselen van fiscale inlichtingen. Wat Vlaanderen betreft, werd het ondertekend door de Algemeen Afgevaardigde van de Vlaamse Regering in Madrid.

4. Procedureverloop

– Totstandkoming

Op 24 september 1970 ondertekenden België en Spanje een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, samen met een aanvullend protocol. De overeenkomst en het protocol traden voor België in werking op 8 oktober 1972.

Overeenkomstig de beslissing van de ministerraad van 17 mei 1991 met betrekking tot de verrekening van het forfaitaire gedeelte van de buitenlandse belasting en onder de voorwaarden die sindsdien golden voor de verrekening in België van de buitenlandse belastingen die niet daadwerkelijk waren geheven, startten op Belgisch verzoek onderhandelingen over een herziening van de overeenkomst van 1970. Teneinde rekening te houden met de evolutie in de wetgeving van beide landen en om zich te schikken naar de wijzigingen die waren aangebracht in het OESO-modelverdrag, besloten de partnerlanden de gehele overeenkomst te herzien. De op 14 juni 1995 ondertekende overeenkomst regelt onder meer de uitwisseling van inlichtingen overeenkomstig de OESO-modeltekst.

Op 22 juni 2000 vond de ondertekening plaats van een avenant tot wijziging van de overeenkomst van 1995. Het avenant is er hoofdzakelijk op gericht verdragsartikel 29, §2, inzake de inwerkingtreding en de uitwerking van de overeenkomst te wijzigen. Het avenant zorgt voor de opheffing van de toepassing met terugwerkende kracht van de overeenkomst. Het voorziet in een toepassing op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die waren toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat volgde op de inwerkingtreding van de overeenkomst en op andere belastingen geheven naar inkomsten of naar het vermogen die behoorden tot belastbare tijdperken die eindigden op of na 31 december van het jaar waarin de overeenkomst in werking trad.

Na de bekrachtiging van het avenant werden de ratificatieakten van de overeenkomst en het avenant uitgewisseld. De overeenkomst van 1995 en het avenant van 2000 zijn pas in werking getreden op 25 juni 2003.

Aanvankelijk maakte België voorbehoud bij de nieuwe paragraaf 5 in verband met het omgaan met bankgegevens, die werd ingevoegd in artikel 26 van het OESO-modelverdrag. Deze nieuwe paragraaf verbiedt een staat het verstrekken van inlichtingen, die hij ingevolge zijn wetgeving niet kan verkrijgen, te weigeren aan een verdragspartner enkel en alleen wegens het feit dat die inlichtingen in het bezit zouden zijn van een bank. Pas in maart 2009 sloot België zich volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die de OESO had uitgewerkt, en trok het zijn voorbehoud in.

Na de beslissing van de Federale Regering om aansluiting te vinden bij de internationale normen inzake transparantie en gegevensuitwisseling, stuurde de federale overheid in april 2009 een ontwerp van avenant naar de Spaanse overheid. Spanje bezorgde haar twee maanden later een positief antwoord.

Het avenant van 2009 wijzigt enkel artikel 26 van de overeenkomst dat betrekking heeft op het uitwisselen van gegevens. Het breidt de mogelijkheden tot uitwisseling van inlichtingen in belastingzaken uit, zodat die uitwisseling bijvoorbeeld ook betrekking heeft op gegevens die berusten bij een bank.

De parafering van de ontwerptekst vond plaats op 14 juli 2009 en hij werd ondertekend op 2 december 2009.

Tijdens het procedureverloop van dat avonant van 2009, vroeg de FOD Financiën per brief van 9 maart 2011 of de Spaanse overheid zich akkoord kon verklaren met de bovenvermelde interpretatie van de Raad van State over het gemengde karakter van dit avonant. In een brief van 19 juli 2011 antwoordde het Spaanse directoraat-generaal voor belastingen dat Spanje niet akkoord kon gaan met de interpretatie waarbij het buitenlandse beleid en de interpretatie van de term 'grondgebied' als redenen werden opgegeven. Volgens Spanje moesten de partijen onderhandelingen starten over een nieuw, derde, avonant dat in overeenstemming zou zijn met artikel 26 van de OESO-modeltekst, waarin de eerste paragraaf met de woordengroep "van hun staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen" wordt uitgebreid.

Het voorliggende avonant betekent dus een derde wijziging van de overeenkomst van 1995, eerder gewijzigd door de avonanten van 2000 en 2009.

Tijdens zijn vergadering van 26 oktober 2010 en 4 december 2012 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter van de avonanten vast. Zowel de federale overheid als de gemeenschappen en de gewesten worden mede bevoegd geacht. In een brief van 20 januari 2011 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd. De ICBB heeft de in de WGV bereikte consensus dus stilzwijgend bekrachtigd en deze intrafederale consensus bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

In het licht van de bovenvermelde adviespraktijk van de Raad van State en in-gevolge de bevoegdheidsoverdrachten tijdens verscheidene staatsvormingen, inclusief het naar intern recht instemmen met verdragen, had de Vlaamse overheid het DBV met Spanje van 1995 destijds moeten goedkeuren. Deze lacune in het interne recht kan ongedaan gemaakt worden bij middel van een instemmings-decreet voor het DBV, het eraan toegevoegde protocol en de drie wijzigende avonanten.

– Adviezen van de strategische adviesraden

De Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV) heeft in zijn brief van 2 oktober 2014 aangegeven geen advies meer uit te brengen over voorontwerpen van decreet. De Raad van State heeft in zijn advies echter geoordeeld dat die beslissing van de SARiV om zijn adviesverlening stop te zetten, de verplichting aan de Vlaamse Regering om advies te vragen niet ongedaan maakt, zolang het decreet van 16 mei 2007 tot oprichting van de strategische adviesraad internationaal Vlaanderen ongewijzigd van kracht blijft. De SARiV werd opgeheven met ingang van 1 juli 2015 door het decreet van 3 juli 2015 betreffende de hervorming van de strategische adviesraden. Bijgevolg werd geen advies meer ingewonnen van de SARiV.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) heeft in eerdere, vergelijkbare dossiers aangegeven geen advies uit te brengen, maar dit advies over te laten aan de SARiV. Hierdoor werd oorspronkelijk voorbijgegaan aan het inwinnen van het advies. De Raad van State heeft echter in haar advies gesteld dat indien de SARiV geen advies meer verstrekt, er niet meer voldaan is aan de beleidslijn van de SERV om de advisering over te laten aan de SARiV. Om tegemoet te komen aan dit advies, heeft de Vlaamse Regering het ontwerp van decreet voorgelegd aan de SERV voor advisering. De SERV heeft zich in zijn advies aangesloten bij het ontwerp van regeringsbeslissing. De Vlaamse Regering neemt akte van het standpunt van de SERV.

- Het advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving

De afdeling Wetgeving van de Raad van State maakte in zijn advies van 16 april 2015, met kenmerk 57.264/3, de opmerking dat de adviezen van de strategische adviesraden – SARiV en SERV – moeten worden ingewonnen.

In de algemene opmerkingen stelt de Raad van State dat de nieuwe regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen en het verlenen van invorderingsbijstand algemeen is en dus niet beperkt wordt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag. Aangezien het om een dubbel gemengd verdrag gaat, kunnen onder 'bevoegde autoriteit' verschillende overheden in België worden verstaan. De Raad beveelt daarom aan om aan Belgische zijde te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat enerzijds, de bevoegde autoriteiten van de andere verdragspartij weten tot welke instantie zij een verzoek om inlichtingen moeten richten en, anderzijds, de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad stelt voor om hierover een intrafederaal samenwerkingsakkoord te sluiten.

Op 15 april 2014 is te Madrid een avenant gesloten dat de overeenkomst gesloten te Brussel op 14 juni 1995 tussen het Koninkrijk Spanje en het Koninkrijk België tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan en het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, opnieuw wijzigt. Dit avenant is niet enkel gesloten door het Koninkrijk Spanje en het Koninkrijk België, maar ook door de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

De Raad van State merkt op dat in de slotformule van het tweede wijzigende avenant wordt bepaald dat de Engelse, Spaanse, Franse en Nederlandse versies gelijkkelijk authentiek zijn en dat ingeval van verschil tussen de teksten, de Engelse versie beslissend is. Van dat avenant zal derhalve ook de Engelse versie moeten worden voorgelegd aan het Vlaams Parlement.

De Vlaamse Regering reageert als volgt op dit advies van de Raad van State.

Om aan de vormvereisten te voldoen, heeft de Vlaamse Regering, zoals hierboven toegelicht, de nodige adviezen ingewonnen.

Met het oog op het stroomlijnen van de intrafederale en de internationale samenwerking bij het toepassen van gemengde belastingverdragen, hebben de federale overheid, de gewesten en de gemeenschappen twee samenwerkingsakkoorden uitgewerkt:

- een samenwerkingsakkoord inzake wederzijdse invorderingsbijstand (zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 24 april 2014);
- een samenwerkingsakkoord inzake administratieve samenwerking (dit werd recentelijk besproken op het overlegcomité).

Teneinde tegemoet te komen aan de opmerking omtrent het beslissende karakter van de Engelse versie van het tweede wijzigende avenant, zal de Engelse versie van dit avenant samen met het ontwerp van decreet voorgelegd worden aan het Vlaams Parlement.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING VAN DE GECOÖRDINEERDE TEKST

Hoofdstuk I – Werkingssfeer van de overeenkomst

Artikel 1 bepaalt dat de overeenkomst van toepassing is op personen die inwoner zijn van één of van beide overeenkomstsluitende staten.

Artikel 2 geeft een overzicht van de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. Het betreft de belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven namens de overeenkomstsluitende staten of hun staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen. Belastingen naar het inkomen en naar het vermogen zijn alle belastingen die worden geheven naar het ganse inkomen of vermogen, of naar bestanddelen daarvan, met inbegrip van belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering. In België is deze overeenkomst van toepassing op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, de belasting van niet-inwoners en de met de personenbelasting gelijkgestelde bijzondere heffing, met inbegrip van voorafbetalingen en opcentiemen alsook de aanvullende belastingen op de personenbelasting.

De overeenkomst is ook van toepassing op alle identieke of in wezen soortgelijke belastingen die na de datum van ondertekening, naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde overheden van de verdragspartijen zullen elkaar in kennis stellen van belangrijke wijzigingen in hun regelgeving inzake belastingen.

Hoofdstuk II

Artikel 3 geeft een reeks begripsomschrijvingen, onder meer een definitie van de overeenkomstsluitende staten, hun grondgebied, de bedoelde rechtssubjecten, de bevoegde overheid en het internationale verkeer. Dit artikel werd gewijzigd door artikel I van het avenant van 2014. Onder 'bevoegde autoriteit' verstaat men voortaan, wat België betreft, "naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger".

Artikel 4 bepaalt wat wordt bedoeld met 'inwoner van een overeenkomstsluitende staat'. Het betreft iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van elke partij, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn of haar woon- of verblijfplaats, plaats van oprichting of leiding. De term omvat echter niet personen die in die verdragsstaat aan belasting zijn onderworpen op basis van inkomsten uit in die staat gelegen bronnen of van aldaar gelegen vermogen. Er geldt een aparte regeling voor personen die inwoner zijn van beide verdragspartijen.

Artikel 5 betreft de vaste inrichting van een onderneming.

Hoofdstuk III – Belastingheffing naar het inkomen

De artikelen 6 tot en met 21 hebben respectievelijk betrekking op inkomsten uit onroerende goederen, relevant voor de onroerende voorheffing waarvoor de Vlaamse overheid bevoegd is (artikel 6), ondernemingswinst (artikel 7), internationaal vervoer per schip of vliegtuig (artikel 8), afhankelijke ondernemingen (artikel 9), dividenden (artikel 10), renten (artikel 11), royalty's (artikel 12), vermogenswinst (artikel 13), inkomsten uit zelfstandige beroepen (artikel 14), inkomsten uit een dienstbetrekking (artikel 15), zitpenningen in vennootschappen

(artikel 16), inkomsten van kunstenaars en sportbeoefenaars (artikel 17), pensioenen (artikel 18), inkomsten uit overheidsfuncties (artikel 19), betalingen aan leraren en studenten (artikel 20) en andere inkomsten (artikel 21).

Hoofdstuk IV – Belastingheffing naar het vermogen

Artikel 22, 1°, bepaalt dat vermogen uit onroerend goed mag worden belast in de staat waar dat goed is gelegen. Vermogen dat bestaat uit aandelen, delen of andere rechten in een vennootschap of in een andere rechtspersoon waarvan het bedrijfsvermogen hoofdzakelijk bestaat uit onroerende goederen of uit rechten die daarop betrekking hebben, mag worden belast in de staat waar dat goed is gelegen (artikel 22, 2°). Roerend goed dat deel uitmaakt van het bedrijfsvermogen van de permanente bedrijfszetel in een verdragspartij, mag daar worden belast (artikel 22, 3°). Schepen en vliegtuigen en het roerend goed gebruikt in internationaal verkeer mogen slechts worden belast in de verdragspartij waar de bedrijfsleider zijn woonplaats heeft (artikel 22, 4°). Vermogen dat bestaat uit aandelen, delen of andere rechten die deel uitmaken van een belangrijke deelneming in een vennootschap, mag worden belast in de staat waar de vennootschap is gevestigd (artikel 22, 5°). Andere vormen van vermogen van een inwoner van een partnerstaat zijn slechts daar belastbaar (artikel 22, 6°).

Hoofdstuk V – Wijze waarop dubbele belasting wordt vermeden

Artikel 23 bevat een reeks maatregelen die in Spanje, respectievelijk in België, moeten worden toegepast tot het voorkomen van een dubbele belasting. Ze slaan, wat België betreft, op andere inkomsten dan dividenden, renten en royalty's, inclusief inkomsten uit vermogen (artikel 23, 2°, litt. a), respectievelijk op dividenden, verliezen van een onderneming en renten (artikel 23, 2°, litt. b tot e).

Hoofdstuk VI – Bijzondere bepalingen

Artikel 24 (non-discriminatie) bevat een clausule van nationale behandeling van personen en bedrijven. Inwoners of bedrijfszetels van de ene verdragspartij mogen niet minder gunstig worden behandeld dan die van de andere verdragspartij.

Artikel 25 houdt een regeling voor onderling overleg in, hetzij een eenzijdige regeling, hetzij een met wederzijdse instemming van de verdragspartijen. Elke persoon die van oordeel is dat de maatregelen van een verdragspartij of van beide verdragspartijen leiden tot een belastingheffing die in strijd is met verdragsbepalingen, kan, binnen de drie jaar na de eerste klacht, het bezwaar voorleggen aan de bevoegde overheid van een van beide verdragspartijen, naargelang zijn woonplaats of zijn nationaliteit. De bevoegde overheid tracht het geschil zelf te regelen om een belasting te vermijden die in strijd is met dit verdrag, zo niet, in overeenstemming met de bevoegde overheid van de andere verdragspartij, indien hij niet zelf in staat is tot een akkoord te komen met de betrokken belastingplichtige. De bevoegde overheden van de partijen komen administratieve maatregelen overeen die noodzakelijk zijn om de verdragsbepalingen uit te voeren, meer bepaald over de bewijzen die inwoners van een overeenkomstsluitende staat moeten leveren om in de andere staat te genieten van belastingvrijstellingen of -verminderingen.

Artikel 26 gewijzigd door artikel I van het avenant van 2009, regelt de uitwisseling van inlichtingen. De nieuwe tekst stemt grotendeels overeen met artikel 26 van de OESO-modeltekst. De eerste paragraaf, gewijzigd door artikel II van het avenant van 2014, bepaalt dat de bevoegde overheden van de verdragspartijen de inlichtingen uitwisselen die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de verdragsbepalingen of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of be-

naming die worden geheven ten behoeve van de verdragsluitende staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan. De gegevens-uitwisseling wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2 van het DBV. De overige paragrafen van dit artikel bevatten bepalingen over het verzamelen en het gebruik van de uitgewisselde inlichtingen, zelfs die welke in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust of een andere gemachtigde.

Via artikel 27 verlenen de verdragspartijen elkaar bijstand voor het invorderen en innen van de belastingen waarop deze overeenkomst van toepassing is.

Overeenkomstig artikel 28 tasten de verdragsbepalingen in geen geval de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen en consulaire posten genieten.

Hoofdstuk VII – Slotbepalingen

Artikel 29, gewijzigd door het avenant van 2000, stelt dat de overeenkomst in werking treedt de vijftiende dag na de uitwisseling van de ratificatieakten. Het artikel regelt ook de toepassing van de verdragsbepalingen. De bepalingen van de overeenkomst en het aanvullend protocol van 1970 houden op toepassing te vinden op elke Spaanse of Belgische belasting waarvoor de voorliggende overeenkomst en protocol uitwerking heeft.

Artikel 30 bepaalt dat de overeenkomst van kracht blijft totdat een verdragspartij haar opzegt.

De bepalingen van het bijhorende protocol dat een integraal deel vormt van de overeenkomst, hebben betrekking op het belasten van inkomsten en voordelen uit een recht van tijdelijke eigendom of zogenaamde. periode-eigendom (paragraaf 1), belastingverminderingen of -vrijstellingen op dividenden, renten, royalty's en vermogenswinsten verkregen door een vennootschap (paragraaf 2), de nadere definitie van 'dividenden' (paragraaf 3) en 'royalty's' (paragraaf 4) en de toepassing van interne rechtsnormen inzake onderkapitalisatie, het belastingtarief van winst van een vaste inrichting en het heffen van roerende voorheffing door België van dividenden uit een deelneming van minder dan 25% (paragraaf 5).

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

VOORONTWERP VAN DECREET

Ontwerp van decreet houdende instemming met 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995, zoals gewijzigd door het avenant, ondertekend te Madrid op 22 juni 2000; 2° het avenant, ondertekend te Brussel op 2 december 2009, tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst; 3° het avenant, ondertekend te Madrid op 15 april 2014, tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst, zoals gewijzigd door het onder 2° vermelde avenant.

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed en de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995, zoals gewijzigd door het avenant, ondertekend te Madrid op 22 juni 2000;

2° het avenant, ondertekend te Brussel op 2 december 2009, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995, zoals gewijzigd door het avenant, ondertekend te Madrid op 22 juni 2000,

3° het avenant, ondertekend te Madrid op 15 april 2014 tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995, zoals gewijzigd door het avenant, ondertekend te Madrid op 22 juni 2000 en door het avenant, ondertekend te Brussel op 2 december 2009.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTEMBOOM

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 57.264/3
van 16 april 2015

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het
Vlaamse Gewest ‘houdende instemming met

1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk
Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van
het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar
het vermogen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995,
zoals gewijzigd door het avenant, ondertekend te Madrid op
22 juni 2000;

2° het avenant, ondertekend te Brussel op 2 december 2009, tot wijziging
van de onder 1° vermelde overeenkomst;

3° het avenant, ondertekend te Madrid op 15 april 2014, tot wijziging
van de onder 1° vermelde overeenkomst, zoals gewijzigd door het
onder 2° vermelde avenant’

Op 13 maart 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest ‘houdende instemming met

1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995, zoals gewijzigd door het avenant, ondertekend te Madrid op 22 juni 2000;

2° het avenant, ondertekend te Brussel op 2 december 2009, tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst;

3° het avenant, ondertekend te Madrid op 15 april 2014, tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst, zoals gewijzigd door het onder 2° vermelde avenant’.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 31 maart 2015. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Frédéric VANNESTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 16 april 2015.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest strekt ertoe instemming te verlenen met het dubbelbelastingverdrag met Spanje,² zoals gewijzigd bij het avenant, ondertekend te Madrid op 22 juni 2000,³ en met twee avenanten tot wijziging van het verdrag die zijn gesloten in 2009 en 2014.⁴⁻⁵

VORMVEREISTEN

3. Aan de Strategische Adviesraad Internationaal Vlaanderen (SARiV) is geen advies gevraagd, blijkbaar omdat die Raad op 22 september 2014, na kennisname van de beslissing van de Vlaamse Regering om de SARiV op te heffen, beslist heeft “zijn adviesverlening stop te zetten”. Zolang evenwel het decreet van 16 mei 2007 ‘tot oprichting van de strategische adviesraad internationaal Vlaanderen’ ongewijzigd van kracht blijft en de verplichting om advies te vragen aan de SARiV niet ongedaan is gemaakt,⁶ blijft de Vlaamse Regering verplicht om het advies van de SARiV te vragen. Het gegeven dat de SARiV geen advies wenst te verlenen, ontslaat de Vlaamse Regering niet van die verplichting. Het advies van de SARiV moet dan ook alsnog worden gevraagd.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

² Overeenkomst ‘tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen’, gedaan te Brussel op 14 juni 1995.

³ Avenant ‘tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en van het Protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995’, gedaan te Madrid op 22 juni 2000.

⁴ Avenant ‘tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan en het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en van het Protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995, zoals gewijzigd door het avenant gedaan te Madrid op 22 juni 2000’, gedaan te Brussel op 2 december 2009.

⁵ Avenant ‘tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan en het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en van het Protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995, zoals gewijzigd door het avenant gedaan te Madrid op 22 juni 2000 en door het avenant gedaan te Brussel op 2 december 2009’, gedaan te Madrid op 15 april 2014.

⁶ Zie artikel 4, § 2, 1°, van het decreet van 16 mei 2007.

4. Het ontwerp blijkt ook niet te zijn voorgelegd aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). Op grond van artikel 11, § 2, eerste lid, 1°, van het decreet 7 mei 2004 ‘inzake de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen’ is de Vlaamse Regering verplicht de SERV te verzoeken om sociaal-economisch overleg te plegen over alle voorontwerpen van decreet die een sociaal-economische dimensie hebben. Het om advies voorgelegde ontwerp heeft een dergelijke dimensie, zodat het door de regering normaal aan de SERV dient te worden voorgelegd.

Bij brief van 7 november 2012 heeft de SERV aan de Vlaamse Regering het volgende laten weten:

“De voorbije maanden werd de SERV om advies gevraagd over achttien dubbelbelastingverdragen (DBV) en twaalf akkoorden inzake de uitwisseling van gegevens met betrekking tot belastingaangelegenheden (TIEA). De komende maanden worden bovendien nog tal van dergelijke adviesvragen verwacht.

Fiscaliteit is voor de sociale partners een belangrijk thema. De SERV neemt zijn opdracht op dit domein dan ook zeer ernstig. Toch wil de SERV afzien van verdere advisering over de DBV's en TIEA's. De reden hiervoor is dat het gaat om internationale overeenkomsten die pas in een laat stadium van de procedure ter advisering worden voorgelegd. De onderhandelingen over de overeenkomst werden reeds beëindigd, zodat een eventueel SERV-advies nog weinig impact heeft. Wel kan de SERV, indien hij dit wenselijk acht, op elk moment op eigen initiatief een advies uitbrengen, ook als het over internationale overeenkomsten gaat, en dit conform het SERV-decreet.

Met dit standpunt is de SERV consequent met de interne lijn die in 2010 nogmaals aan de Vlaamse Regering gecommuniceerd werd, om advisering over internationale verdragen over te laten aan de SARiV.”

Voor zover de SARiV ook in dit geval geen advies zou verstrekken, is niet meer voldaan aan de beleidslijn van de SERV om de advisering over te laten aan de SARiV. In dat geval zal het ontwerp vooralsnog om advies aan de SERV voorgelegd moeten worden.

5. Ingeval het voorliggende ontwerp naar aanleiding van het vervullen van deze vormvereisten nog mocht worden gewijzigd, zullen de gewijzigde of nieuwe bepalingen van het voorontwerp alsnog om advies aan de afdeling Wetgeving moeten worden voorgelegd.

ALGEMENE OPMERKINGEN

6. Op 14 juni 1995 is te Brussel een overeenkomst gesloten tussen het Koninkrijk Spanje en het Koninkrijk België tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan en het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen.

Op 2 december 2009 is te Brussel tussen dezelfde partijen een avenant gesloten dat de voormelde overeenkomst, intussen gewijzigd bij het avenant gedaan te Madrid op 22 juni 2000, wijzigt. Daarbij is de federale Staat uitgegaan van de veronderstelling dat hij zich opnieuw enkel voor zichzelf engageerde vermits, volgens hem, het avenant enkel betrekking had op belastingen waarvoor hij exclusief bevoegd was.

Het gaat evenwel om een gemengd verdrag aangezien de uitwisseling van inlichtingen die erdoor georganiseerd wordt betrekking heeft op het geheel van de belastingen die in België geheven worden. De Werkgroep Gemengde Verdragen, ingesteld bij het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten ‘over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen’, heeft op 26 oktober 2010 dit standpunt ingenomen.⁷

Op 15 april 2014 is te Madrid een avenant gesloten dat de voormelde overeenkomst opnieuw wijzigt. Deze avenant is niet enkel gesloten door het Koninkrijk Spanje en het Koninkrijk België, maar ook door de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

7. In de slotformule van het tweede wijzigende avenant wordt bepaald dat de Engelse, Spaanse, Franse en Nederlandse versies gelijkkelijk authentiek zijn en dat ingeval van verschil tussen de teksten, de Engelse versie beslissend is. Van dat avenant zal derhalve ook de Engelse versie moeten worden voorgelegd aan het Vlaams Parlement.

8. Het nieuwe artikel 26, paragraaf 1, van het dubbelbelastingverdrag (artikel II van het derde wijzigende avenant) luidt:

“De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.”

Artikel 1 van het verdrag omschrijft het personeel toepassingsgebied, namelijk “personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten”, terwijl artikel 2 de belastingen bepaalt waarop het verdrag van toepassing is. Het gaat om “belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat, van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan” (paragraaf 1 van artikel 2). De bestaande belastingen waarop het verdrag in België van toepassing is, zijn de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, de belasting van niet-inwoners, de met de personenbelasting gelijkgestelde bijzondere heffing, telkens “met inbegrip van de voorheffingen, de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen”, alsmede de aanvullende belastingen op de personenbelasting (paragraaf 3, b), van het artikel).

De nieuwe regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen met Spanje is evenwel algemeen en is dus niet beperkt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag. Bovendien kunnen ook inlichtingen worden

⁷ De Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) stemde via de schriftelijke procedure in met het verslag van de Werkgroep Gemengde Verdragen, wat bij brieven van 20 januari 2011 is bevestigd.

gevraagd “zelfs al heeft die andere Staat die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden” (nieuw artikel 26, paragraaf 4, van het verdrag – artikel I van het tweede wijzigende avenant). De Staat aan wie de inlichtingen zijn gevraagd, dient gebruik te maken van “de middelen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen” (*idem*).

Gelet daarop rijst de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen uitgaande van een bevoegde autoriteit van Spanje.

Uit het nieuwe artikel 3, paragraaf 1, h), 2°, van het verdrag (artikel I van het derde wijzigende avenant) volgt dat in België onder “bevoegde autoriteit” wordt verstaan “naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of van een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger”.

Daarom verdient het aanbeveling om op het intern-Belgische vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van Spanje weten tot wie een verzoek om inlichtingen moet worden gericht en de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State beveelt dan ook aan daarover een samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen te sluiten’.⁸

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT

⁸ Vergelijk met artikel 1*bis* van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’ en met het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 tussen de federale Staat en de gewesten ‘betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de Gewesten voorgenen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering door de Gewesten van algemene belastingverminderingen of -vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting’.

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
INTERNATIONAAL VLAANDEREN

**STRATEGISCHE ADVIESRAAD
INTERNATIONAAL VLAANDEREN**

Boudewijnlaan 30 bus 81, 1000 Brussel
T: +32 2 553 01 81
F: + 32 2 553 50 76
sariv@iv.vlaanderen.be
<http://www.sariv.be>

Aan mevrouw Annemie Turtelboom
Viceminister-president en Vlaams minister
van Begroting, Financiën en Energie
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 BRUSSEL

uw bericht van
1 juni 2015

uw kenmerk
DepFB/BORG/DDI
2015-00054

ons kenmerk
/

bijlagen
/

vragen naar / e-mail
freddy.evans@iv.vlaanderen.be

telefoonnummer
02 553 01 11

datum
5 juni 2015

Betreft: Advies over het voorontwerp van decreet houdende instemming met het dubbelbelastingverdrag en bijhorend protocol met Spanje

Mevrouw de minister,

De Vlaamse regering hechtte tijdens haar vergadering van 13 februari 2015 haar goedkeuring aan het voorontwerp van decreet houdende instemming met het dubbelbelastingverdrag en bijhorend protocol met Spanje. In zijn advies over dit decreet drong de Raad van State er op aan om hierover het advies in te winnen van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (hierna: "de Raad"). We ontvingen uw vraag op 1 juni 2015.

Het Vlaams regeerakkoord 2014-2019 voorziet de opheffing van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen. Tijdens zijn laatste plenaire vergadering van 22 september 2014 heeft de Raad daarom besloten zijn adviesverlening stop te zetten.

Het decreet tot oprichting van de Raad bepaalt, zoals de Raad van State opmerkt, dat de Vlaamse Regering verplicht is advies te vragen over (i) voorontwerpen van decreet m.b.t. regelgeving op het vlak van buitenlands beleid, internationaal ondernemen, internationale samenwerking en toerisme, en (ii) ontwerpen van besluit van de Vlaamse Regering m.b.t. buitenlands beleid, internationaal ondernemen, internationale samenwerking en toerisme die van strategisch belang zijn. Hoewel dit decreet nog niet is aangepast, wenst de Raad over het voorliggend dossier geen formeel advies uit te brengen.

Hoogachtend,

Prof. Dr. Jan Wouters
Voorzitter

Freddy Evens
Secretaris

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Advies

Instemmingsdecreten dubbelbelasting- verdragen en bijhorende protocollen met de Verenigde Mexicaanse Staten, Spanje en Ierland

Brussel, 29 juni 2015

Adviesvraag: Adviesvraag m.b.t. de voorontwerpen van decreethoudende instemming met de dubbelbelastingverdragen en bijhorende protocollen met de Verenigde Mexicaanse Staten, Spanje & Ierland

Adviesvrager: Annemie Turtelboom - Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie

Ontvangst adviesvraag: 15 juni 2015

Adviestermijn: 30 dagen

Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 20 (SAR-functie)

Goedkeuring raad: 29 juni 2015

Mevrouw Annemie Mevrouw Annemie TURTELBOOM
Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Phoenixgebouw,
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 BRUSSEL

contactpersoon

Ria van Peer
rvpeer@serv.be

ons kenmerk

SERV_20150629_Dubbelbelastingverdragen_ADV

Brussel

29 juni 2015

Adviesaanvraag met betrekking tot de voorontwerpen van decreethoudende instemming met de dubbelbelastingverdragen en bijhorende protocollen met de Verenigde Mexicaanse Staten, Spanje en Ierland

Mevrouw de minister

De SERV heeft de teksten van bovenvermeld voorontwerp van decreet ontvangen en doorgenomen en sluit zich aan bij het ontwerp van regeringsbeslissing.

In de hoop u hiermee van dienst te zijn geweest, tekenen wij,

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Caroline Copers
voorzitter

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed en de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995, zoals gewijzigd door het avendant, ondertekend te Madrid op 22 juni 2000;
- 2° het avendant, ondertekend te Brussel op 2 december 2009, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995, zoals gewijzigd door het avendant, ondertekend te Madrid op 22 juni 2000;
- 3° het avendant, ondertekend te Madrid op 15 april 2014 tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995, zoals gewijzigd door het avendant, ondertekend te Madrid op 22 juni 2000 en door het avendant, ondertekend te Brussel op 2 december 2009.

Brussel, 18 december 2015.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

BIJLAGEN

Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen

HOOFDSTUK I. WERKINGSSFEER VAN DE OVEREENKOMST

Artikel 1 Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 2 Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat, van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen, of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name :

a) In Spanje :

- 1° de belasting naar het inkomen van natuurlijke personen;
- 2° de vennootschapsbelasting;
- 3° de vermogensbelasting;
- 4° de plaatselijke belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, (hierna te noemen « Spaanse belasting »);

b) In België :

- 1° de personenbelasting;
- 2° de vennootschapsbelasting;
- 3° de rechtspersonenbelasting;
- 4° de belasting van niet-inwoners;
- 5° de met de personenbelasting gelijkgestelde bijzondere heffing; met inbegrip van de voorheffingen, de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen, alsmede de aanvullende belastingen op de personenbelasting, (hierna te noemen « Belgische belasting »).

4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van de Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten delen elkaar de belangrijkste wijzigingen die in hun onderscheidene belastingwetten zijn aangebracht, mede.

HOOFDSTUK II**Artikel 3 Algemene bepalingen**

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist :

a) 1° betekent de uitdrukking « Spanje » het Koninkrijk Spanje; in aardrijkskundig verband gebruikt, betekent ze het nationale grondgebied van het Koninkrijk Spanje, met inbegrip van de territoriale zee en elk ander gebied buiten de territoriale zee waar Spanje, in overeenstemming met het internationale recht en volgens de Spaanse wetgeving, soevereine rechten of zijn rechtsmacht kan uitoefenen;

2° betekent de uitdrukking « België » het Koninkrijk België; in aardrijkskundig verband gebruikt, betekent ze het nationale grondgebied van het Koninkrijk België, met inbegrip van de territoriale zee en elk ander gebied buiten de territoriale zee waar België, in overeenstemming met het internationale recht en volgens de Belgische wetgeving, soevereine rechten of zijn rechtsmacht kan uitoefenen;

b) betekenen de uitdrukkingen « een overeenkomstsluitende Staat » en « de andere overeenkomstsluitende Staat », Spanje of België, al naar het zinsverband vereist;

c) omvat de uitdrukking « persoon » een natuurlijke persoon, een vennootschap en elke andere vereniging van personen;

d) betekent de uitdrukking « vennootschap » elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

e) betekenen de uitdrukkingen « onderneming van een overeenkomstsluitende Staat » en « onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat » onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat;

f) betekent de uitdrukking « internationaal verkeer » elk vervoer door een schip of luchtvaartuig dat door een onderneming die haar plaats van werkelijke leiding in een overeenkomstsluitende Staat heeft, wordt geëxploiteerd, behalve indien het schip of luchtvaartuig slechts tussen in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen plaatsen wordt geëxploiteerd;

g) betekent de uitdrukking « onderdanen » :

1° alle natuurlijke personen die de nationaliteit van een overeenkomstsluitende Staat bezitten;

2° alle rechtspersonen, personenvennootschappen en verenigingen die hun rechtspositie als zodanig ontleen aan de wetgeving die in een overeenkomstsluitende Staat van kracht is;

h) betekent de uitdrukking « bevoegde autoriteit » :

1° in Spanje, de Minister van Economie en Financiën of zijn gevolmachtigde vertegenwoordiger, en

2° in België, de Directeur-generaal der directe belastingen.

2. Voor de toepassing van de Overeenkomst door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet erin omschreven uitdrukking de betekenis

welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is.

Artikel 4 Inwoner

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking « inwoner van een overeenkomstsluitende Staat » iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid. Die uitdrukking omvat echter niet personen die in die Staat alleen ter zake van inkomsten uit in die Staat gelegen bronnen of ter zake van aldaar gelegen vermogen aan belasting zijn onderworpen.

2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt zijn toestand op de volgende wijze geregeld :

a) hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);

b) indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft;

c) indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij onderdaan is;

d) indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner is van beide overeenkomstsluitende Staten, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5 Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking « vaste inrichting » een vaste bedrijfsinrichting met behulp waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking « vaste inrichting » omvat in het bijzonder :

- a) een plaats waar leiding wordt gegeven,
- b) een filiaal,
- c) een kantoor,
- d) een fabriek,
- e) een werkplaats, en
- f) een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen of geëxploiteerd.

3. De plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructiewerkzaamheden is slechts dan een vaste inrichting indien de duur daarvan 12 maanden overschrijdt.

4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt een vaste inrichting niet aanwezig geacht indien :

a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen;

b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;

c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;

d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inlichtingen in te winnen;

e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming, andere werkzaamheden die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben, te verrichten;

f) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om verscheidene van de in de leden a) tot e) vermelde werkzaamheden te verrichten, op voorwaarde dat het geheel van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheden heeft.

5. Indien een persoon niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger op wie paragraaf 6 van toepassing is voor een onderneming werkzaam is en in een overeenkomstsluitende Staat een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, geacht een vaste inrichting in die Staat te hebben voor alle werkzaamheden welke deze persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot de in paragraaf 4 vermelde werkzaamheden die, indien zij met behulp van een vaste bedrijfsinrichting zouden worden verricht, die vaste bedrijfsinrichting niet tot een vaste inrichting zouden stempelen ingevolge de bepalingen van die paragraaf.

6. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

De vertegenwoordiger, die voor rekening van een verzekeringsonderneming handelt en gewoonlijk namens de onderneming overeenkomsten afsluit, wordt niet geacht onder deze bepaling te vallen.

7. De enkele omstandigheid dat een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, een vennootschap beheerst of door een vennootschap wordt beheerst, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat of die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt één van beide vennootschappen niet tot een vaste inrichting van de andere.

HOOFDSTUK III BELASTINGHEFFING NAAR HET INKOMEN***Artikel 6 Inkomsten uit onroerende goederen***

1. Inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen (inkomsten uit landbouw- of bosbedrijven daaronder begrepen) mogen in die andere Staat worden belast.
2. De uitdrukking « onroerende goederen » heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de overeenkomstsluitende Staat waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.
3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreekse genot, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.
4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een zelfstandig beroep.
5. Indien de eigendom van aandelen, delen of andere rechten in een vennootschap of in een andere rechtspersoon de eigenaar recht geeft op het genot van in een overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen die aan die vennootschap of die andere rechtspersoon toebehoren, mogen de inkomsten die de eigenaar verkrijgt uit het rechtstreeks gebruik, uit het verhuren of uit elke andere vorm van zijn recht van genot, in die Staat worden belast.

Artikel 7 Ondernemingswinst

1. Winst van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat is slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mag de winst van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kan worden toegerekend.
2. Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 3 wordt, indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winst toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen indien zij een onafhankelijke onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen.
3. Bij het bepalen van de winst van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de overeenkomstsluitende Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

4. Bij gebrek aan een voldoende boekhouding die het mogelijk maakt het bedrag van de winst te bepalen van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat, dat aan haar vaste inrichting in de andere Staat kan worden toegerekend mag de belasting in die andere Staat worden gevestigd overeenkomstig zijn eigen wetgeving. De gevolgde methode moet echter zodanig zijn dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Geen winst wordt aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen wordt de aan de vaste inrichting toe te rekenen winst van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.

7. Indien in de winst inkomstenbestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8 Zeevaart en luchtvaart

1. Winst uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer is slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een zeescheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de overeenkomstsluitende Staat waar het schip zijn thuishaven heeft, of, indien er geen thuishaven is, in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.

3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn ook van toepassing op winst verkregen uit de deelneming in een pool, een gemeenschappelijk bedrijf of een internationaal bedrijfslichaam.

Artikel 9 Afhankelijke ondernemingen

1. Indien :

a) een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, of

b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat en van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, en, in het ene of in het andere geval, tussen de twee ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen, vooraarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mag winst die één van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de winst van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

2. Indien een overeenkomstsluitende Staat in de winst van een onderneming van die Staat winst opneemt en dienovereenkomstig belast ter zake waarvan een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat in die andere Staat is belast, en de aldus opgenomen winst, winst is die de onderneming van de eerstbedoelde Staat zou hebben behaald indien tussen de twee ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, herziet de andere Staat op de wijze welke die Staat passend acht het bedrag aan belasting dat aldaar over die winst is geheven, indien die herziening door die Staat gegrond wordt geacht. Bij deze herziening wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van deze Overeenkomst en, indien nodig, plegen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten overleg met elkaar.

Artikel 10 Dividenden

1. Dividenden betaald door een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. a) Deze dividenden mogen ook in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 15 percent van het brutobedrag van de dividenden.

b) Indien een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk ten minste 25 percent bezit van het kapitaal van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, zijn de dividenden die haar door deze laatste vennootschap worden betaald, echter vrijgesteld van belasting in de Staat waarvan de uitkerende vennootschap inwoner is, indien de interne wetgeving van die Staat welke ter zake van toepassing is zulks toelaat en op de voorwaarden welke door die wetgeving met het oog op die vrijstelling zijn gesteld.

c) De bepalingen van a) en b) van deze paragraaf laten onverlet de belastingheffing van de uitkerende vennootschap ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

3. De uitdrukking « dividenden », zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten op een aandeel in de winst, met uitzondering van schuldvorderingen, alsmede inkomsten zelfs indien zij worden toegekend in de vorm van interest die volgens de wetgeving van de Staat waarvan de vennootschapschuldenaar inwoner is op dezelfde wijze als inkomsten uit aandelen in de belastingheffing worden betrokken.

4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijke gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.

5. Indien een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat winst of inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat geen

belasting heffen op dividenden die door de vennootschap worden betaald, behalve voor zover die dividenden aan een inwoner van die andere Staat worden betaald of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald wezenlijk is verbonden met een in die andere Staat gelegen vaste inrichting of vaste basis, noch de niet- uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winst of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11 Interest

1. Interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mag in die andere Staat worden belast.

2. Deze interest mag echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de interest.

3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 is interest in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is vrijgesteld indien het betreft :

a) interest van handelsschuldvorderingen met inbegrip van vorderingen vertegenwoordigd door handelspapier wegens termijnbetaling van leveringen van uitrustingen, koopwaar, goederen of diensten door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat;

b) interest betaald uit hoofde van een lening die is toegestaan, gewaarborgd of verzekerd, of een krediet dat is verleend, gewaarborgd of verzekerd, door openbare instellingen waarvan het doel bestaat uit het bevorderen van de uitvoer;

c) interest van rekeningen-courant of van voorschotten op naam tussen bankondernemingen van beide overeenkomstsluitende Staten.

4. De uitdrukking « interest », zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet gewaarborgd door hypotheek of al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en obligaties, daaronder begrepen premies en loten op die effecten, alsmede alle andere opbrengsten die volgens de belastingwetgeving van de Staat waaruit de inkomsten afkomstig zijn, op dezelfde wijze als inkomsten van geleende gelden in de belastingheffing worden betrokken. Voor de toepassing van dit artikel omvat deze uitdrukking echter niet boeten voor laattijdige betaling noch interest die overeenkomstig artikel 10, paragraaf 3, als dividenden wordt behandeld.

5. De bepalingen van de paragrafen 1, 2 en 3 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest is verschuldigd met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.

6. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of

een inwoner van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de schuld, ter zake waarvan de interest wordt betaald is aangegaan en de interest ten laste komt van die vaste inrichting of die vaste basis, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.

7. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest, gelet op de schuldvordering waarvoor hij wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval is het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat.

Artikel 12 Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze royalty's mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 5 percent van het brutobedrag van de royalty's.

3. De uitdrukking « royalty's », zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, daaronder begrepen bioscoopfilms en films of banden voor radio of televisie, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening, een model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, dan wel voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, nijverheids-, handels- of wetenschappelijke uitrusting en voor het verstrekken van inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

4. De bepalingen van paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het recht of het goed uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.

5. Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de verbintenis, uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald is aangegaan en die de last van de royalty's draagt, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.

6. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval is het daarenboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Staat.

Artikel 13 Vermogenswinst

1. Voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van onroerende goederen zoals bedoeld in artikel 6 die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen mogen in die andere Staat worden belast.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van aandelen, delen of andere rechten in een vennootschap of in een andere rechtspersoon waarvan het bedrijfsvermogen hoofdzakelijk bestaat uit in een overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen of uit rechten die op zulke goederen betrekking hebben, mogen in die Staat worden belast.

3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, of van roerende goederen die behoren tot een vaste basis die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een zelfstandig beroep, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting (alleen of te samen met de gehele onderneming) of van die vaste basis, mogen in die andere Staat worden belast.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen of luchtvaartuigen worden gebruikt, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

5. Onverminderd de bepalingen van paragraaf 2, mogen voordelen verkregen uit de vervreemding van aandelen, delen of andere rechten die deel uitmaken van een belangrijke deelneming in een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in die Staat worden belast. Een belangrijke deelneming wordt geacht te bestaan indien de vervreemder, alleen of te samen met verbonden of verwante personen, onmiddellijk of middellijk, op enig tijdstip in de loop van de vijf jaren die de vervreemding voorafgaan, aandelen, delen of andere rechten in bezit heeft gehad die samen recht geven op ten minste 25 percent van de winst van de vennootschap of ten minste 25 percent van het kapitaal van die vennootschap vertegenwoordigen.

6. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die vermeld in de paragrafen 1 tot 5 zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

Artikel 14 Zelfstandige beroepen

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere werkzaamheden van zelfstandige

aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij die inwoner in de andere overeenkomstsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vaste basis beschikt.

Indien hij over zulk een vaste basis beschikt, mogen de inkomsten in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste basis kunnen worden toegerekend.

2. De uitdrukking « vrij beroep » omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, ingenieurs, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15 Niet-zelfstandige beroepen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 18, 19 en 20 zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mogen de ter zake daarvan verkregen beloningen in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 zijn beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien :

a) de verkrijger in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die in enig tijdperk van twaalf maanden een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en

b) de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en

c) de beloningen niet ten laste komen van een vaste inrichting of een vaste basis, die de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel mogen beloningen verkregen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

Artikel 16 Vennootschapsleiding

1. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van bestuur of van toezicht of van een gelijkaardig orgaan van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

Deze bepaling is ook van toepassing op beloningen verkregen ter zake van de uitoefening van werkzaamheden die, volgens de wetgeving van de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap inwoner is, worden behandeld als werkzaamheden van soortgelijke aard als die welke worden verricht door een persoon als bedoeld in de genoemde bepaling.

2. Beloningen die een persoon, op wie paragraaf 1 van toepassing is, van de vennootschap verkrijgt ter zake van de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden van leidinggevende of van technische aard, en beloningen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt ter zake van zijn persoonlijke werkzaamheid als vennoot in een vennootschap, niet zijnde een vennootschap op aandelen, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen overeenkomstig de bepalingen van artikel 15 worden belast, alsof het ging om beloningen die een werknemer ter zake van een dienstbetrekking verkrijgt en alsof de werkgever de vennootschap was.

Artikel 17 Artiesten en sportbeoefenaars

Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15 mogen inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit zijn persoonlijke werkzaamheden die hij in de andere overeenkomstsluitende Staat verricht in de hoedanigheid van artiest, zoals toneelspeler, film-, radio- of televisieartiest, of musicus, of in de hoedanigheid van sportbeoefenaar, in die andere Staat worden belast.

2. Indien inkomsten uit werkzaamheden die een artiest of een sportbeoefenaar persoonlijk en als zodanig verricht niet worden toegekend aan de artiest of aan de sportbeoefenaar zelf maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 14 en 15, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest of de sportbeoefenaar worden verricht.

3. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 van dit artikel zijn niet van toepassing indien de werkzaamheden die in een overeenkomstsluitende Staat worden verricht voornamelijk worden gefinancierd uit de openbare middelen van de andere overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan. In dat geval zijn de inkomsten welke uit die werkzaamheden worden verkregen slechts in die andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar.

Artikel 18 Pensioenen

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, paragraaf 2, zijn pensioenen, lijfrenten en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 19 Overheidsfuncties

1. a) Beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan aan een natuurlijke persoon, ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.

b) Indien de genieter van de beloningen evenwel inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat en onderdaan is van die andere Staat zonder terzelfdertijd onderdaan te zijn van de onder a) bedoelde Staat, mogen deze beloningen in de andere overeenkomstsluitende Staat worden belast.

2. a) Pensioenen door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, hetzij rechtstreeks, hetzij uit door hen in het leven geroepen fondsen, betaald aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.

b) Die pensioenen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.

3. De bepalingen van de artikelen 15, 16 en 18 zijn van toepassing op beloningen en pensioenen ter zake van diensten bewezen in het kader van een nijverheids- of handelsbedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.

Artikel 20 Leraren en studenten

1. Een natuurlijke persoon die inwoner is, of onmiddellijk voor zijn bezoek aan een overeenkomstsluitende Staat inwoner was van de andere overeenkomstsluitende Staat, en die, op uitnodiging van de Regering van de eerstgenoemde Staat, of van een universiteit of een andere instelling voor hoger onderwijs of onderzoek welke in die eerstgenoemde Staat gevestigd en officieel erkend is, aldaar uitsluitend verblijft om er onderwijs te geven of onderzoek te verrichten, of om er die beide werkzaamheden uit te oefenen, is slechts in de andere Staat belastbaar ter zake van de beloningen welke hij uit die werkzaamheden verkrijgt gedurende een tijdperk van ten hoogste twee jaren vanaf de datum waarop hij voor de eerste keer de eerstgenoemde Staat bezoekt.

De bepalingen van deze paragraaf zijn niet van toepassing op beloningen verkregen uit werkzaamheden van onderzoek indien die werkzaamheden hoofdzakelijk worden ondernomen in het particulier belang van één of meer bepaalde personen.

2. Bedragen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon die inwoner is, of onmiddellijk vóór zijn bezoek aan een overeenkomstsluitende Staat inwoner was, van de andere overeenkomstsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, op voorwaarde dat die bedragen afkomstig zijn uit bronnen buiten die Staat.

Artikel 21 Niet uitdrukkelijk vermelde inkomsten

1. Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die naar hun aard of hun afkomst niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst zijn vermeld en in die Staat aan belasting zijn onderworpen, zijn slechts in die Staat belastbaar.

2. De bepaling van paragraaf 1 is niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, paragraaf 2, indien de verkrijger van die inkomsten, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het recht of het goed dat de inkomsten oplevert met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.

HOOFDSTUK IV. BELASTINGHEFFING NAAR HET VERMOGEN**Artikel 22 Vermogen**

1. Vermogen bestaande uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat bezit en die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen, mag in die andere Staat worden belast.
2. Vermogen bestaande uit aandelen, delen of andere rechten in een vennootschap of in een andere rechtspersoon waarvan het bedrijfsvermogen hoofdzakelijk bestaat uit in een overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen of uit rechten die op zulke goederen betrekking hebben, mag in die Staat worden belast.
3. Vermogen bestaande uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, of uit roerende goederen die behoren tot een vaste basis die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een zelfstandig beroep, mag in die andere Staat worden belast.
4. Vermogen bestaande uit schepen en luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd alsmede uit roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen of luchtvaartuigen worden gebruikt, is slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.
5. Vermogen bestaande uit aandelen, delen of andere rechten die deel uitmaken van een belangrijke deelneming in een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, mag in die Staat worden belast. Een belangrijke deelneming wordt geacht te bestaan indien een persoon, alleen of te samen met verbonden of verwante personen, onmiddellijk of middellijk, aandelen, delen of andere rechten in bezit heeft gehad die samen recht geven op ten minste 25 percent van de winst van de vennootschap of ten minste 25 percent van het kapitaal van de vennootschap vertegenwoordigen.
6. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar.

HOOFDSTUK V WIJZE WAAROP DUBBELE BELASTING WORDT VERMEDEN**Artikel 23**

1. In Spanje wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden :
 - a) Onder voorbehoud van de bepalingen van de Spaanse wetgeving betreffende de verrekening van de in het buitenland betaalde belastingen met de Spaanse belasting, verleent Spanje, indien een inwoner van Spanje inkomsten verkrijgt of vermogensbestanddelen bezit die, overeenkomstig de bepalingen van deze Overeenkomst, in België moge n worden belast, op de belasting die in Spanje van de inkomsten of de vermogensbestanddelen van die inwoner wordt geheven, een vermindering gelijk aan het bedrag van de in België betaalde belasting. Het bedrag dat aldus in mindering wordt gebracht, mag echter niet hoger zijn dan het deel van de belasting, zoals deze werd

berekend vóór de vermindering, dat naar het geval overeenstemt met de inkomsten of de vermogensbestanddelen die in België mogen worden belast.

b) Indien het gaat om dividenden in de zin van artikel 10, paragraaf 3, die door een vennootschap welke inwoner is van België worden betaald aan een vennootschap die inwoner is van Spanje en die een rechtstreekse deelneming bezit van ten minste 25 percent in het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt, verleent Spanje, naast de in a) hierboven voorziene vermindering, op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de interne wetgeving van Spanje zijn bepaald, de vermindering van het deel van de belasting die daadwerkelijk door de uitkerende vennootschap is betaald, dat overeenstemt met de winst waaruit de dividenden werden betaald.

c) Indien ingevolge enige bepaling van de Overeenkomst de inkomsten die een inwoner van Spanje verkrijgt of de vermogensbestanddelen die hij bezit, in Spanje van belasting zijn vrijgesteld, mag Spanje niettemin, om het bedrag van de belasting op de overige inkomsten of vermogensbestanddelen van die inwoner te berekenen, rekening houden met de aldus vrijgestelde inkomsten of vermogensbestanddelen.

2. In België wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden :

a) Indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt of bestanddelen van een vermogen bezit die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst, niet zijnde de bepalingen van artikel 10, paragraaf 2, van artikel 11, paragrafen 2 en 7, en van artikel 12, paragrafen 2 en 6, in Spanje mogen worden belast, stelt België deze inkomsten of deze bestanddelen van vermogen vrij van belasting, maar om het bedrag van de belasting op het overige inkomen of vermogen van die inwoner te berekenen mag België het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten of die bestanddelen van het vermogen niet waren vrijgesteld.

b) Onder voorbehoud van de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de verrekening van in het buitenland betaalde belastingen met de Belgische belasting wordt, indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die deel uitmaken van zijn samengetelde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en bestaan uit dividenden die belastbaar zijn ingevolge artikel 10, paragraaf 2, en niet van Belgische belasting zijn vrijgesteld ingevolge subparagraaf c) hierna, uit interest die belastbaar is ingevolge artikel 11, paragrafen 2 of 7, of uit royalty's die belastbaar zijn ingevolge artikel 12, paragrafen 2 of 6, de op die inkomsten geheven Spaanse belasting in mindering gebracht van de Belgische belasting op die inkomsten.

c) Dividenden in de zin van artikel 10, paragraaf 3, die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van Spanje, en die in Spanje zijn onderworpen aan de in artikel 10, paragraaf 2, bepaalde regeling, worden in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald.

d) Indien verliezen die een onderneming gedreven door een inwoner van België in een in Spanje gelegen vaste inrichting heeft geleden, voor de belastingheffing van die onderneming in België volgens de Belgische wetgeving werkelijk in mindering van de winsten van die onderneming zijn gebracht, is de vrijstelling ingevolge subparagraaf a) in België niet van toepassing op de winst van andere belastbare tijdperken die aan die inrichting kan worden toegerekend, in zoverre als deze winst ook in Spanje door de verrekening van die verliezen van belasting is vrijgesteld.

e) Voor de toepassing van b) hierboven, wordt interest die betrekking heeft op leningen uitgegeven of toegestaan voor 1 januari 1992 en die vermindering van Spaanse belasting

geniet op grond van artikel 1 van het wetdecreet van 19 oktober 1961 houdende verlaging van sommige belastingen in verband met leningen die door Spaanse ondernemingen worden uitgeven of hen door buitenlandse financiële instellingen worden toegestaan voor de financiering van nieuwe investeringen, zoals dit later is gewijzigd, geacht een belasting te hebben ondergaan van 10 percent, en zulks tot de oorspronkelijk overeengekomen vervaldag van deze leningen, maar gedurende ten hoogste 2 belastbare tijdperken vanaf het eerste belastbare tijdperk waarvoor de Overeenkomst uitwerking heeft overeenkomstig de bepalingen van artikel 29, paragraaf 2, b).

HOOFDSTUK VI BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 24 Non-discriminatie

1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden, inzonderheid met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 1 is deze bepaling ook van toepassing op personen die geen inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

2. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de gezinstoestand of gezinslasten te verlenen die hij aan zijn eigen inwoners verleent.

3. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, paragraaf 1, artikel 11, paragraaf 7, of artikel 12, paragraaf 6, van toepassing zijn, worden interest, royalty's en andere uitgaven die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden betaald, bij het bepalen van de belastbare winst van die onderneming op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht, alsof zij aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat zouden zijn betaald. Schulden van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat tegenover een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden, bij het bepalen van het belastbare vermogen van die onderneming, eveneens op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht, alsof die schulden tegenover een inwoner van de eerstbedoelde Staat zouden zijn aangegaan.

4. Ondernemingen van een overeenkomstsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van, of wordt beheerst door, één of meer inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan andere, soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

5. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 2 zijn de bepalingen van dit artikel van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 25 Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin het interne recht van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of indien zijn geval onder artikel 24, paragraaf 1, ressorteert, aan die van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij de nationaliteit bezit. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die een belastingheffing ten gevolge heeft die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing ervan te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst te vermijden.

3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen. Indien een mondelinge gedachtewisseling voor het bereiken van overeenstemming nuttig voorkomt, kan deze gedachtewisseling plaatsvinden in een Commissie bestaande uit vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten.

4. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plegen overleg omtrent de administratieve maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering van de bepalingen van de Overeenkomst en het voorkomen van een oneigenlijk gebruik ervan. Zij bepalen met name de formaliteiten die moeten worden vervuld en de bewijsstukken die de inwoners van elke overeenkomstsluitende Staat moeten overleggen om in de andere overeenkomstsluitende Staat de bij de Overeenkomst bepaalde belastingvrijstellingen of -verminderingen te genieten.

5. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkander in verbinding stellen voor de toepassing van de Overeenkomst.

Artikel 26 Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn om uitvoering te geven aan de bepalingen van deze Overeenkomst of aan die van de nationale wetgeving van de overeenkomstsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1. De door een overeenkomstsluitende Staat verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als de inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of de invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. Deze personen of autoriteiten gebruiken deze inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen van deze inlichtingen melding maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. De inlichtingen worden

uitgewisseld hetzij op verzoek met betrekking tot een bepaald geval, hetzij automatisch met betrekking tot inkomsten waarvan de kennis voor een overeenkomstsluitende Staat van belang is.

2. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 1 aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen :

a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;

b) bijzonderheden te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende staat;

c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Artikel 27 Invorderingsbijstand

1. De overeenkomstsluitende Staten verlenen elkander hulp en bijstand voor de betekening en de invordering van de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is, alsmede van alle met die belastingen verband houdende opcentiemen, verhogingen, interest, kosten en boeten van niet strafrechtelijke aard, wanneer het belastingvorderingen betreft welke het voorwerp uitmaken van een titel die toelaat in de Staat die om bijstand verzoekt tot invordering ervan over te gaan, welke eisbaar zijn en waartegen geen beroep meer openstaat volgens de wetten of regels van die Staat.

2. Op vraag van de aanzoekende Staat zorgt de aangezochte Staat overeenkomstig de wetgeving en de administratieve praktijk die voor de betekening en de invordering van zijn eigen belastingvorderingen van toepassing zijn, voor de betekening en de invordering van de belastingvorderingen van die Staat, tenzij de Overeenkomst anders bepaalt.

3. De aangezochte Staat is niet verplicht aan de vraag van de aanzoekende Staat te voldoen indien die Staat niet alle middelen voor de invordering van zijn belastingvordering op zijn eigen grondgebied heeft uitgeput.

4. De vraag om bijstand voor de invordering van een belastingvordering dient vergezeld te gaan van :

a) een attest waaruit blijkt dat de in paragraaf 1 bepaalde voorwaarden zijn vervuld;

b) een officieel afschrift van de uitvoerbare titel in de aanzoekende Staat;

c) een officieel afschrift van elk ander document dat in de aanzoekende Staat voor de invordering is vereist; en

d) in voorkomend geval, een eensluidend verklaard afschrift van elke beslissing die definitief is geworden en die uitgaat van een administratief lichaam of van een rechtbank.

5. De uitvoerbare titel in de aanzoekende Staat wordt, in voorkomend geval en overeenkomstig de van kracht zijnde bepalingen in de aangezochte Staat, erkend, aanvaard, gehomologeerd, aangevuld of zo snel mogelijk na de ontvangst van de vraag om bijstand vervangen door een titel die de invordering in de aangezochte Staat mogelijk maakt.

6. Problemen met betrekking tot de verjaringstermijn van de belastingvordering worden uitsluitend door de wetgeving van de aanzoekende Staat geregeld.

7. De daden van invordering die ten gevolge van een vraag om bijstand door de aangezochte Staat zijn gesteld, en overeenkomstig de wetgeving van die Staat de schorsing of stuiting van de verjaringstermijn tot gevolg zouden hebben, hebben dezelfde uitwerking met betrekking tot de wetgeving van de aanzoekende Staat. De aangezochte Staat stelt de aanzoekende Staat in kennis van de daartoe genomen maatregelen.

8. Belastingvorderingen waarvoor om invorderingsbijstand is verzocht, genieten in de aangezochte Staat geen enkel voorrecht.

9. De aangezochte staat is niet verplicht middelen van tenuitvoerlegging toe te passen die niet zijn toegestaan door de wettelijke bepalingen of reglementeringen van de aanzoekende Staat.

10. Indien de wetgeving of de administratieve praktijk van de aangezochte Staat zulks in soortgelijke omstandigheden toelaat, kan die Staat een betalingstermijn of een gespreide betaling toestaan; hij stelt er de aanzoekende Staat voorafgaandelijk van op de hoogte.

11. De bepalingen van artikel 26, paragraaf 1 zijn mede van toepassing op elke inlichting die ingevolge dit artikel ter kennis van de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat wordt gebracht.

12. Met betrekking tot belastingvorderingen van een overeenkomstsluitende Staat waartegen een beroep aanhangig is of die nog vatbaar zijn voor beroep, mag de bevoegde autoriteit van die Staat, om zijn rechten te vrijwaren, de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat verzoeken de conservatoire maatregelen te nemen waarin diens wetgeving voorziet. De bepalingen van de voorgaande paragrafen zijn op die maatregelen van overeenkomstige toepassing.

13. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plegen overleg om de regels vast te leggen voor de overmaking van de bedragen die door de aangezochte Staat voor rekening van de aanzoekende Staat zijn ingevorderd.

Artikel 28 Leden van diplomatieke vertegenwoordigingen

De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen of consulaire posten ontleen aan de algemene regelen van het volkenrecht of aan bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

HOOFDSTUK VII SLOTBEPALINGEN

Artikel 29 Inwerkingtreding

1. Deze Overeenkomst zal worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen zo spoedig mogelijk te Madrid worden uitgewisseld.

2. De Overeenkomst zal in werking treden de vijftiende dag na die waarop de akten van bekrachtiging worden uitgewisseld en de bepalingen ervan zullen toepassing vinden :

a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat volgt op de inwerkingtreding van de Overeenkomst;

b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten of naar het vermogen die behoren tot belastbare tijdperken die eindigen op of na 31 december van het jaar van de inwerkingtreding van de Overeenkomst.

3. De bepalingen van de op 24 september 1970 te Brussel ondertekende Overeenkomst tussen Spanje en België tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en van het aanvullend Protocol, zullen ophouden toepassing te vinden op elke Spaanse of Belgische belasting waarvoor deze Overeenkomst en het daarbij gevoegde Protocol overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 2 uitwerking heeft.

Artikel 30 Beëindiging

Deze Overeenkomst blijft van kracht totdat zij door een overeenkomstsluitende Staat is opgezegd, maar elk van de overeenkomstsluitende Staten kan tot en met 30 juni van elk kalenderjaar na het vijfde jaar dat volgt op het jaar van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging, aan de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg een schriftelijke opzegging doen toekomen. In geval van opzegging voor 1 juli van zodanig jaar, zal de Overeenkomst voor de laatste maal van toepassing zijn :

a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld ten laatste op 31 december van het jaar waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;

b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten of naar bestanddelen van vermogen die behoren tot belastbare tijdperken die eindigen voor 31 december van het jaar na dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de hierboven vermelde Gevolmachtigden, deze Overeenkomst hebben ondertekend en daaraan hun zegel hebben gehecht.

GEDAAN in tweevoud te Brussel, op 14 juni 1995, in de Nederlandse, de Franse en de Spaanse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

VOOR HET KONINKRIJK BELGIE :

Erik DERYCKE,

Minister van Buitenlandse Zaken en Ontwikkelingssamenwerking

VOOR HET KONINKRIJK SPANJE :

Joaquim Ortega Salinas,

Ambassadeur

PROTOCOL

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tussen Spanje en België tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan en het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, zijn de ondergetekende Gevolmachtigden overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van de Overeenkomst vormen.

1. Met betrekking tot de artikelen 6, 13 en 22. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 6, van artikel 13, en van artikel 22, mogen inkomsten en voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit een recht van periode-eigendom waarvan de duur niet hoger is dan één maand per kalenderjaar, en het vermogen van die inwoner bestaande uit een zodanig recht, slechts in die Staat worden belast.

2. Met betrekking tot de artikelen 10, 11, 12 en 13. Niettegenstaande de bepalingen van de hierboven vermelde artikelen, zijn de belastingverminderingen of - vrijstellingen die anderszins toepassing zouden vinden op dividenden, interest, royalty's en vermogenswinsten, niet van toepassing indien die inkomsten uit een overeenkomstsluitende Staat worden verkregen door een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, waarin personen die geen inwoners zijn van die andere Staat onmiddellijk of middellijk een deelneming bezitten van meer dan 50 percent in het kapitaal van die vennootschap. Deze bepaling is niet van toepassing indien de vennootschap aantoonbaar dat zij in de overeenkomstsluitende Staat waarvan zij inwoner is belangrijke werkzaamheden uitoefent op het vlak van nijverheid of handel, niet zijnde werkzaamheden die hoofdzakelijk bestaan uit het aanhouden of beheren van aandelen of andere bedrijfsvermogens.

3. Met betrekking tot artikel 10, paragraaf 3. Er is overeengekomen dat de uitdrukking « dividenden » liquidatieboni van een vennootschap omvat.

4. Met betrekking tot artikel 12, paragraaf 3. Er is overeengekomen dat de uitdrukking « royalty's » vergoedingen omvat die zijn betaald voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een computerprogramma.

5. Met betrekking tot artikel 24. Er is overeengekomen dat de bepalingen van artikel 24 :

a) de overeenkomstsluitende Staten niet beletten de bepalingen van hun intern recht betreffende onderkapitalisatie toe te passen;

b) een overeenkomstsluitende Staat niet beletten de winst van een vaste inrichting waarover een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat in de eerstgenoemde Staat beschikt, aan de belasting te onderwerpen tegen het tarief dat door zijn interne wetgeving is bepaald, op voorwaarde dat het genoemde tarief niet hoger is dan het maximumtarief dat van toepassing is op de winst van vennootschappen die inwoner zijn van de eerstgenoemde Staat;

c) België niet beletten, op de voorwaarden waarin de Belgische wetgeving voorziet, roerende voorheffing te heffen van dividenden uit een deelneming van minder dan 25 percent die wezenlijk is verbonden met een in België gelegen vaste inrichting van een vennootschap die inwoner is van Spanje.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende Gevolmachtigden, dit Protocol hebben ondertekend en daaraan hun zegel hebben gehecht.

GEDAAN in tweevoud te Brussel, op 14 juni 1995, in de Nederlandse, de Franse en de Spaanse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

VOOR HET KONINKRIJK BELGIË :

Erik DERYCKE,

Minister van Buitenlandse Zaken en Ontwikkelingssamenwerking

Voor het Koninkrijk Spanje :

Joaquim Ortega Salinas,

Ambassadeur

AVENANT TOT WIJZIGING VAN DE OVEREENKOMST TUSSEN HET KONINKRIJK BELGIE EN HET KONINKRIJK SPANJE TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTGAAN VAN BELASTING INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN, EN VAN HET PROTOCOL, ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 14 JUNI 1995

Zijne Majesteit de Koning der Belgen

en

Zijne Majesteit de Koning van Spanje,

Wensende een Avenant te sluiten tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en van het Protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995 (hierna te noemen « de Overeenkomst »),

Hebben te dien einde tot hun Gevolmachtigden benoemd :

Zijne Majesteit de Koning der Belgen : Zijne Excellentie de Heer Xavier L. Demoulin, Ambassadeur van België in Spanje

Zijne Majesteit de Koning van Spanje : Zijne Excellentie de Heer Enrique Giménez-Reyna, Staatssecretaris van Financiën

Die, na hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten te hebben uitgewisseld, het volgende zijn overeengekomen :

ARTIKEL I

Artikel 29 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende bepalingen :

« 1. Deze Overeenkomst zal worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen zo spoedig mogelijk te Madrid worden uitgewisseld.

2.2. De Overeenkomst zal in werking treden de vijftiende dag na die waarop de akten van bekrachtiging worden uitgewisseld en de bepalingen ervan zullen toepassing vinden :

a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat volgt op de inwerkingtreding van de Overeenkomst;

b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten of naar het vermogen die behoren tot belastbare tijdperken die eindigen op of na 31 december van het jaar van de inwerkingtreding van de Overeenkomst.

3. De bepalingen van de op 24 september 1970 te Brussel ondertekende Overeenkomst tussen Spanje en België tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en van het aanvullend Protocol, zullen ophouden toepassing te vinden op elke Spaanse of Belgische belasting waarvoor deze Overeenkomst en het daarbij gevoegde Protocol overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 2 uitwerking heeft. »

ARTIKEL II

« 1. Dit Avenant zal worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen zo spoedig mogelijk, samen met de akten van bekrachtiging van de Overeenkomst, te Madrid worden uitgewisseld.

2.2. Het Avenant zal in werking treden de vijftiende dag na die waarop de akten van bekrachtiging worden uitgewisseld. »

Ten blijke waarvan de hierboven vermelde Gevolmachtigden, dit Avenant hebben ondertekend en daaraan hun zegel hebben gehecht.

Gedaan in tweevoud te Madrid, op 22 juni 2000, in de Franse, de Nederlandse en de Spaanse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

AVENANT
TOT WIJZIGING VAN
DE OVEREENKOMST
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIE
EN
HET KONINKRIJK SPANJE
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
EN TOT HET VOORKOMEN VAN
HET ONTGAAN EN HET ONTDUIKEN VAN BELASTING
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN,
EN VAN HET PROTOCOL,
ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 14 JUNI 1995,
ZOALS GEWIJZIGD DOOR HET AVENANT
GEDAAN TE MADRID OP 22 JUNI 2000

**AVENANT
TOT WIJZIGING VAN
DE OVEREENKOMST
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIE
EN
HET KONINKRIJK SPANJE
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
EN TOT HET VOORKOMEN VAN
HET ONTGAAN EN HET ONTDUIKEN VAN BELASTING
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN,
EN VAN HET PROTOCOL,
ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 14 JUNI 1995,
ZOALS GEWIJZIGD DOOR HET AVENANT
GEDAAN TE MADRID OP 22 JUNI 2000**

ZIJNE MAJESTEIT DE KONING DER BELGEN

EN

ZIJNE MAJESTEIT DE KONING VAN SPANJE,

WENSENDE de Overeenkomst te wijzigen tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan en het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het Protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995, zoals gewijzigd door het Avenant gedaan te Madrid op 22 juni 2000 (hierna te noemen “de Overeenkomst”),

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

ARTIKEL I

De tekst van artikel 26 van de Overeenkomst wordt vervangen door de volgende tekst:

- “1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.*
- 2. De door een overeenkomstsluitende Staat ingevolge paragraaf 1 verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen, bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen, of bij het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen van deze inlichtingen melding maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. Niettegenstaande het voorafgaande, mogen de inlichtingen die door een overeenkomstsluitende Staat zijn ontvangen voor andere doeleinden worden gebruikt indien ze overeenkomstig de wetgeving van beide Staten voor die andere doeleinden mogen worden gebruikt en indien de bevoegde autoriteit van de Staat die de inlichtingen verstrekt, de toestemming geeft voor dat gebruik.*
- 3. In geen geval mogen de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen:*
 - (a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;*
 - (b) inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;*
 - (c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.*
- 4. Wanneer op basis van de bepalingen van dit artikel door een overeenkomstsluitende Staat om inlichtingen is verzocht, gebruikt de andere overeenkomstsluitende Staat de middelen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen, zelfs al heeft die andere Staat die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden. De verplichting die in de vorige zin is verrat, is onderworpen aan de beperkingen waarin paragraaf 3 van dit artikel voorziet, maar die beperkingen mogen in geen geval aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel omdat die Staat geen binnenlands belang heeft bij die inlichtingen.*

5. *In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 3 van dit artikel aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan om het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat de inlichtingen in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust, een stichting, een gevolmachtigde of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een zaakwaarnemer of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon. Teneinde zulke inlichtingen te verkrijgen heeft de belastingadministratie van de aangezochte overeenkomstsluitende Staat de bevoegdheid om te vragen inlichtingen bekend te maken en om een onderzoek en verhoren in te stellen, niettegenstaande andersluidende bepalingen in de binnenlandse belastingwetgeving van die Staat.”*

ARTIKEL II

Elk van de overeenkomstsluitende Staten stelt de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg in kennis van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van dit Avenant is vereist. Het Avenant zal in werking treden op de datum van de laatste van deze kennisgevingen en de bepalingen ervan zullen van toepassing zijn:

- a) met betrekking tot de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Avenant in werking is getreden;
- b) met betrekking tot de andere belastingen die worden geheven van inkomsten van belastbare tijdperken die beginnen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Avenant in werking is getreden;
- c) met betrekking tot alle andere belastingen die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten en die verschuldigd zijn ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Avenant in werking is getreden.

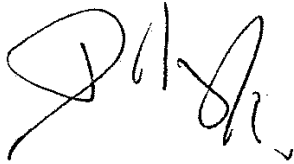
ARTIKEL III

Dit Avenant, dat een integrerend deel van de Overeenkomst uitmaakt, zal van kracht blijven zolang de Overeenkomst van kracht blijft en zal van toepassing zijn zolang de Overeenkomst zelf van toepassing is.

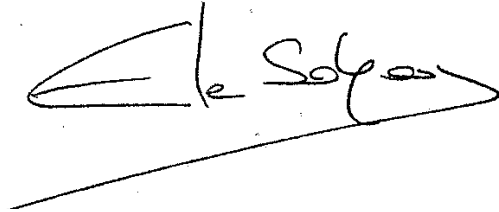
TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Avenant hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel, op 2 december 2009, in de Engelse, Spaanse, Franse en Nederlandse taal, zijnde de vier teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil tussen de teksten is de Engelse tekst beslissend.

VOOR HET KONINKRIJK BELGIE:

VOOR HET KONINKRIJK SPANJE:

PROTOCOL
AMENDING
THE CONVENTION
BETWEEN
THE KINGDOM OF BELGIUM
AND
THE KINGDOM OF SPAIN
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION AND TAX FRAUD
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL,
AND THE PROTOCOL,
SIGNED AT BRUSSELS ON 14 JUNE 1995,
AS AMENDED BY THE PROTOCOL
SIGNED AT MADRID ON 22 JUNE 2000

**PROTOCOL
AMENDING
THE CONVENTION
BETWEEN
THE KINGDOM OF BELGIUM
AND
THE KINGDOM OF SPAIN
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION AND TAX FRAUD
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL,
AND THE PROTOCOL,
SIGNED AT BRUSSELS ON 14 JUNE 1995,
AS AMENDED BY THE PROTOCOL
SIGNED AT MADRID ON 22 JUNE 2000**

HIS MAJESTY THE KING OF THE BELGIANS

AND

HIS MAJESTY THE KING OF SPAIN,

DESIRING to amend the Convention between the Kingdom of Belgium and the Kingdom of Spain for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion and tax fraud with respect to taxes on income and on capital, and the Protocol, signed at Brussels on 14 June 1995, as amended by the Protocol signed at Madrid on 22 June 2000 (hereinafter referred to as “the Convention”),

HAVE AGREED as follows:

ARTICLE I

The text of Article 26 of the Convention is deleted and replaced by the following:

- “1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed by or on behalf of the Contracting States, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.*
- 2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.*
- 3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:*
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;*
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;*
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).*
- 4. If information is requested by a Contracting State in accordance with the provisions of this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 of this Article but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.*
- 5. In no case shall the provisions of paragraph 3 of this Article be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, trust, foundation, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person. In order to obtain such information the tax administration of the requested Contracting State shall have the power to ask for the disclosure of information and to conduct investigations and hearings notwithstanding any contrary provisions in its domestic tax laws.”*

ARTICLE II

Each of the Contracting States shall notify the other Contracting State, through diplomatic channels, of the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Protocol. The Protocol shall enter into force on the date of the later of these notifications and its provisions shall have effect:

- a) with respect to taxes due at source on income credited or payable on or after January 1 of the year next following the year in which the Protocol entered into force;
- b) with respect to other taxes charged on income of taxable periods beginning on or after January 1 of the year next following the year in which the Protocol entered into force;
- c) with respect to any other taxes imposed by or on behalf of the Contracting States due on taxable events taking place on or after January 1 of the year next following the year in which the Protocol entered into force.

ARTICLE III

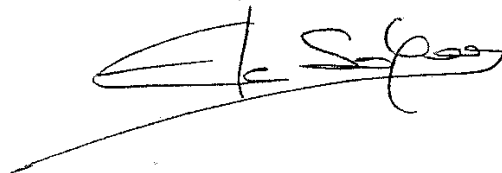
This Protocol, which shall form an integral part of the Convention, shall remain in force as long as the Convention remains in force and shall apply as long as the Convention itself is applicable.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned duly authorized thereto by their respective governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Brussels, on this 2nd day of December 2009, in the English, Spanish, French and Dutch languages, the four texts being equally authentic. In case of divergence between the texts the English text shall prevail.

FOR THE KINGDOM OF BELGIUM:

FOR THE KINGDOM OF SPAIN:

AVENANT
TOT WIJZIGING VAN
DE OVEREENKOMST
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIE
EN
HET KONINKRIJK SPANJE
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
EN TOT HET VOORKOMEN VAN
HET ONTGAAN EN HET ONTDUIKEN VAN BELASTING
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN,
EN VAN HET PROTOCOL,
ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 14 JUNI 1995,
ZOALS GEWIJZIGD DOOR HET AVENANT
GEDAAN TE MADRID OP 22 JUNI 2000
EN DOOR HET AVENANT
GEDAAN TE BRUSSEL OP 2 DECEMBER 2009

**AVENANT
TOT WIJZIGING VAN
DE OVEREENKOMST
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIE
EN
HET KONINKRIJK SPANJE
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
EN TOT HET VOORKOMEN VAN
HET ONTGAAN EN HET ONTDUIKEN VAN BELASTING
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN,
EN VAN HET PROTOCOL,
ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 14 JUNI 1995,
ZOALS GEWIJZIGD DOOR HET AVENANT
GEDAAN TE MADRID OP 22 JUNI 2000
EN DOOR HET AVENANT
GEDAAN TE BRUSSEL OP 2 DECEMBER 2009**

**HET KONINKRIJK BELGIË,
DE VLAAMSE GEMEENSCHAP,
DE FRANSE GEMEENSCHAP,
DE DUITSTALIGE GEMEENSCHAP,
HET VLAAMSE GEWEST,
HET WAALSE GEWEST,
en HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST,
enerzijds,**

EN

**HET KONINKRIJK SPANJE,
anderzijds,**

WENSENDE de Overeenkomst te wijzigen tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan en het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het Protocol, ondertekend te Brussel op 14 juni 1995, zoals gewijzigd door het Avenant gedaan te Madrid op 22 juni 2000 en door het Avenant gedaan te Brussel op 2 december 2009 (hierna te noemen “de Overeenkomst”),

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

ARTIKEL I

De tekst van paragraaf 1, h), 2° van artikel 3 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

“2° in België, naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of van een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger.”

ARTIKEL II

De tekst van paragraaf 1 van artikel 26 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

“1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.”

ARTIKEL III

Elk van de overeenkomstsluitende Staten stelt de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg in kennis van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van dit Avenant is vereist. Het Avenant zal in werking treden op de datum van de laatste van deze kennisgevingen en de bepalingen ervan zullen van toepassing zijn:

- a) met betrekking tot de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Avenant in werking is getreden;
- b) met betrekking tot de andere belastingen die worden geheven van inkomsten van belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Avenant in werking is getreden;
- c) met betrekking tot alle andere belastingen die verschuldigd zijn ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Avenant in werking is getreden.

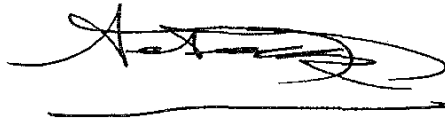
ARTIKEL IV

Dit Avenant, dat een integrerend deel van de Overeenkomst uitmaakt, zal van kracht blijven zolang de Overeenkomst van kracht blijft en zal van toepassing zijn zolang de Overeenkomst zelf van toepassing is.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Avenant hebben ondertekend.

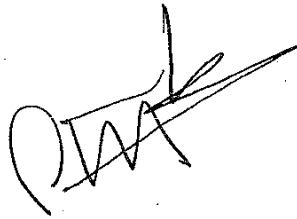
GEDAAN in tweevoud te Madrid, op 15 april 2014, in de Engelse, Spaanse, Franse en Nederlandse taal, zijnde de vier teksten gelijkelijk authentiek.

VOOR HET KONINKRIJK BELGIË:

Jan Jozef Hendrik De Bock,
Ambassadeur

VOOR HET KONINKRIJK SPANJE:

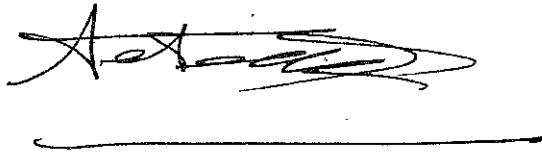
Cristóbal Montoro Romero,
Minister van Financiën en Openbare Administratie

VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP:

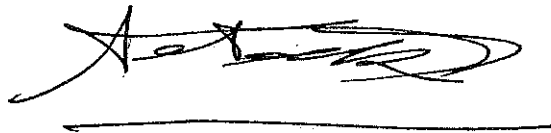
Yves François Wantens,
Raad

VOOR DE FRANSE GEMEENSCHAP:

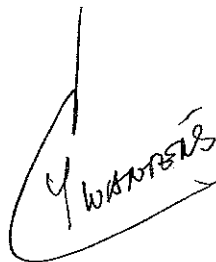
Jan Jozef Hendrik De Bock,
Ambassadeur

**VOOR DE DUITSTALIGE
GEMEENSCHAP:**

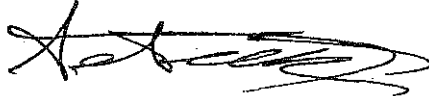

Jan Jozef Hendrik De Bock,
Ambassadeur

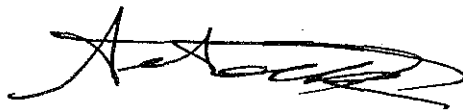
VOOR HET VLAAMSE GEWEST:

Yves François Wantens,
Raad

VOOR HET WAALSE GEWEST:

Jan Jozef Hendrik De Bock,
Ambassadeur

**VOOR HET BRUSSELS
HOOFDSTEDELIJK GEWEST:**

Jan Jozef Hendrik De Bock,
Ambassadeur

(Gecoördineerde tekst)

OVEREENKOMST TUSSEN HET KONINKRIJK BELGIË EN HET KONINKRIJK SPANJE TOT HET VERMIJDEN
VAN DUBBELE BELASTING EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTGAAN VAN BELASTING INZAKE
BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN

HOOFDSTUK I. WERKINGSSFEER VAN DE OVEREENKOMST

Artikel 1 Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 2 Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat, van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.
2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen, of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.
3. De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name :
 - a) In Spanje :
 - 1º de belasting naar het inkomen van natuurlijke personen;
 - 2º de vennootschapsbelasting;
 - 3º de vermogensbelasting;
 - 4º de plaatselijke belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, (hierna te noemen « Spaanse belasting »);
 - b) In België :
 - 1º de personenbelasting;
 - 2º de vennootschapsbelasting;
 - 3º de rechtspersonenbelasting;
 - 4º de belasting van niet-inwoners;
 - 5º de met de personenbelasting gelijkgestelde bijzondere heffing;

met inbegrip van de voorheffingen, de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen, alsmede de aanvullende belastingen op de personenbelasting, (hierna te noemen « Belgische belasting »).

4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van de Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten delen elkaar de belangrijkste wijzigingen die in hun onderscheidene belastingwetten zijn aangebracht, mede.

HOOFDSTUK II

Artikel 3 Algemene bepalingen

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist :

a) 1° betekent de uitdrukking « Spanje » het Koninkrijk Spanje; in aardrijkskundig verband gebruikt, betekent ze het nationale grondgebied van het Koninkrijk Spanje, met inbegrip van de territoriale zee en elk ander gebied buiten de territoriale zee waar Spanje, in overeenstemming met het internationale recht en volgens de Spaanse wetgeving, soevereine rechten of zijn rechtsmacht kan uitoefenen;

2° betekent de uitdrukking « België » het Koninkrijk België; in aardrijkskundig verband gebruikt, betekent ze het nationale grondgebied van het Koninkrijk België, met inbegrip van de territoriale zee en elk ander gebied buiten de territoriale zee waar België, in overeenstemming met het internationale recht en volgens de Belgische wetgeving, soevereine rechten of zijn rechtsmacht kan uitoefenen;

b) betekenen de uitdrukkingen « een overeenkomstsluitende Staat » en « de andere overeenkomstsluitende Staat », Spanje of België, al naar het zinsverband vereist;

c) omvat de uitdrukking « persoon » een natuurlijke persoon, een vennootschap en elke andere vereniging van personen;

d) betekent de uitdrukking « vennootschap » elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

e) betekenen de uitdrukkingen « onderneming van een overeenkomstsluitende Staat » en « onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat » onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat;

f) betekent de uitdrukking « internationaal verkeer » elk vervoer door een schip of luchtvaartuig dat door een onderneming die haar plaats van werkelijke leiding in een overeenkomstsluitende Staat heeft, wordt geëxploiteerd, behalve indien het schip of luchtvaartuig slechts tussen in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen plaatsen wordt geëxploiteerd;

g) betekent de uitdrukking « onderdanen » :

1° alle natuurlijke personen die de nationaliteit van een overeenkomstsluitende Staat bezitten;

2° alle rechtspersonen, personenvennootschappen en verenigingen die hun rechtspositie als zodanig ontleen aan de wetgeving die in een overeenkomstsluitende Staat van kracht is;

h) betekent de uitdrukking « bevoegde autoriteit » :

1° in Spanje, de Minister van Economie en Financiën of zijn gevolmachtigde vertegenwoordiger, en

2° in België, naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of van een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger.

2. Voor de toepassing van de Overeenkomst door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet erin omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is.

Artikel 4 Inwoner

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking « inwoner van een overeenkomstsluitende Staat » iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid. Die uitdrukking omvat echter niet personen die in die Staat alleen ter zake van inkomsten uit in die Staat gelegen bronnen of ter zake van aldaar gelegen vermogen aan belasting zijn onderworpen.

2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt zijn toestand op de volgende wijze geregeld :

a) hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);

b) indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft;

c) indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij onderdaan is;

d) indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner is van beide overeenkomstsluitende Staten, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5 Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking « vaste inrichting » een vaste bedrijfsinrichting met behulp waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking « vaste inrichting » omvat in het bijzonder :

a) een plaats waar leiding wordt gegeven,

b) een filiaal,

c) een kantoor,

d) een fabriek,

e) een werkplaats, en

f) een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen of geëxploiteerd.

3. De plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructiewerkzaamheden is slechts dan een vaste inrichting indien de duur daarvan 12 maanden overschrijdt.

4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt een vaste inrichting niet aanwezig geacht indien :

a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen;

b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;

c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;

d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inlichtingen in te winnen;

e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming, andere werkzaamheden die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben, te verrichten;

f) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om verscheidene van de in de leden a) tot e) vermelde werkzaamheden te verrichten, op voorwaarde dat het geheel van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheden heeft.

5. Indien een persoon niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger op wie paragraaf 6 van toepassing is voor een onderneming werkzaam is en in een overeenkomstsluitende Staat een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, geacht een vaste inrichting in die Staat te hebben voor alle werkzaamheden welke deze persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot de in paragraaf 4 vermelde werkzaamheden die, indien zij met behulp van een vaste bedrijfsinrichting zouden worden verricht, die vaste bedrijfsinrichting niet tot een vaste inrichting zouden stempelen ingevolge de bepalingen van die paragraaf.

6. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

De vertegenwoordiger, die voor rekening van een verzekeringsonderneming handelt en gewoonlijk namens de onderneming overeenkomsten afsluit, wordt niet geacht onder deze bepaling te vallen.

7. De enkele omstandigheid dat een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, een vennootschap beheerst of door een vennootschap wordt beheerst, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat of die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt één van beide vennootschappen niet tot een vaste inrichting van de andere.

HOOFDSTUK III BELASTINGHEFFING NAAR HET INKOMEN

Artikel 6 Inkomsten uit onroerende goederen

1. Inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen (inkomsten uit landbouw- of bosbedrijven daaronder begrepen) mogen in die andere Staat worden belast.
2. De uitdrukking « onroerende goederen » heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de overeenkomstsluitende Staat waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijksdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.
3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreekse genot, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.
4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een zelfstandig beroep.
5. Indien de eigendom van aandelen, delen of andere rechten in een vennootschap of in een andere rechtspersoon de eigenaar recht geeft op het genot van in een overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen die aan die vennootschap of die andere rechtspersoon toebehoren, mogen de inkomsten die de eigenaar verkrijgt uit het rechtstreeks gebruik, uit het verhuren of uit elke andere vorm van zijn recht van genot, in die Staat worden belast.

Artikel 7 Ondernemingswinst

1. Winst van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat is slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mag de winst van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kan worden toegerekend.
2. Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 3 wordt, indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winst toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen indien zij een onafhankelijke onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen.

3. Bij het bepalen van de winst van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de overeenkomstsluitende Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.
4. Bij gebrek aan een voldoende boekhouding die het mogelijk maakt het bedrag van de winst te bepalen van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat, dat aan haar vaste inrichting in de andere Staat kan worden toegerekend mag de belasting in die andere Staat worden gevestigd overeenkomstig zijn eigen wetgeving. De gevolgde methode moet echter zodanig zijn dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.
5. Geen winst wordt aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.
6. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen wordt de aan de vaste inrichting toe te rekenen winst van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.
7. Indien in de winst inkomstenbestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8 Zeevaart en luchtvaart

1. Winst uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer is slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.
2. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een zeescheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de overeenkomstsluitende Staat waar het schip zijn thuishaven heeft, of, indien er geen thuishaven is, in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.
3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn ook van toepassing op winst verkregen uit de deelneming in een pool, een gemeenschappelijk bedrijf of een internationaal bedrijfslichaam.

Artikel 9 Afhankelijke ondernemingen

1. Indien :
 - a) een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, of
 - b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat en van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, en, in het ene of in het andere geval, tussen de twee ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen, voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mag winst die één van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de winst van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

2. Indien een overeenkomstsluitende Staat in de winst van een onderneming van die Staat winst opneemt en dienovereenkomstig belast ter zake waarvan een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat in die andere Staat is belast, en de aldus opgenomen winst, winst is die de onderneming van de eerstbedoelde Staat zou hebben behaald indien tussen de twee ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, herziet de andere Staat op de wijze welke die Staat passend acht het bedrag aan belasting dat aldaar over die winst is geheven, indien die herziening door die Staat gegrond wordt geacht. Bij deze herziening wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van deze Overeenkomst en, indien nodig, plegen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten overleg met elkaar.

Artikel 10 Dividenden

1. Dividenden betaald door een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. a) Deze dividenden mogen ook in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 15 percent van het brutobedrag van de dividenden.

b) Indien een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk ten minste 25 percent bezit van het kapitaal van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, zijn de dividenden die haar door deze laatste vennootschap worden betaald, echter vrijgesteld van belasting in de Staat waarvan de uitkerende vennootschap inwoner is, indien de interne wetgeving van die Staat welke ter zake van toepassing is zulks toelaat en op de voorwaarden welke door die wetgeving met het oog op die vrijstelling zijn gesteld.

c) De bepalingen van a) en b) van deze paragraaf laten onverlet de belastingheffing van de uitkerende vennootschap ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

3. De uitdrukking « dividenden », zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten op een aandeel in de winst, met uitzondering van schuldvorderingen, alsmede inkomsten zelfs indien zij worden toegekend in de vorm van interest die volgens de wetgeving van de Staat waarvan de vennootschap-schuldenaar inwoner is op dezelfde wijze als inkomsten uit aandelen in de belastingheffing worden betrokken.

4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijke gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.

5. Indien een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat winst of inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op

dividenden die door de vennootschap worden betaald, behalve voor zover die dividenden aan een inwoner van die andere Staat worden betaald of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald wezenlijk is verbonden met een in die andere Staat gelegen vaste inrichting of vaste basis, noch de niet- uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winst of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11 Interest

1. Interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mag in die andere Staat worden belast.

2. Deze interest mag echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de interest.

3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 is interest in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is vrijgesteld indien het betreft :

a) interest van handelsschuldvorderingen met inbegrip van vorderingen vertegenwoordigd door handelspapier wegens termijnbetaling van leveringen van uitrustingen, koopwaar, goederen of diensten door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat;

b) interest betaald uit hoofde van een lening die is toegestaan, gewaarborgd of verzekerd, of een krediet dat is verleend, gewaarborgd of verzekerd, door openbare instellingen waarvan het doel bestaat uit het bevorderen van de uitvoer;

c) interest van rekeningen-courant of van voorschotten op naam tussen bankondernemingen van beide overeenkomstsluitende Staten.

4. De uitdrukking « interest », zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet gewaarborgd door hypotheek of al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en obligaties, daaronder begrepen premies en loten op die effecten, alsmede alle andere opbrengsten die volgens de belastingwetgeving van de Staat waaruit de inkomsten afkomstig zijn, op dezelfde wijze als inkomsten van geleende gelden in de belastingheffing worden betrokken. Voor de toepassing van dit artikel omvat deze uitdrukking echter niet boeten voor laattijdige betaling noch interest die overeenkomstig artikel 10, paragraaf 3, als dividenden wordt behandeld.

5. De bepalingen van de paragrafen 1, 2 en 3 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest is verschuldigd met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.

6. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij inwoner van een

overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de schuld, ter zake waarvan de interest wordt betaald is aangegaan en de interest ten laste komt van die vaste inrichting of die vaste basis, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.

7. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest, gelet op de schuldvordering waarvoor hij wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval is het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat.

Artikel 12 Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze royalty's mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 5 percent van het brutobedrag van de royalty's.

3. De uitdrukking « royalty's », zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, daaronder begrepen bioscoopfilms en films of banden voor radio of televisie, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening, een model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, dan wel voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, nijverheids-, handels- of wetenschappelijke uitrusting en voor het verstrekken van inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

4. De bepalingen van paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het recht of het goed uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.

5. Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de verbintenis, uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald is aangegaan en die de last van de royalty's draagt, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.

6. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de

bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval is het daarenboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Staat.

Artikel 13 Vermogenswinst

1. Voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van onroerende goederen zoals bedoeld in artikel 6 die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen mogen in die andere Staat worden belast.
2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van aandelen, delen of andere rechten in een vennootschap of in een andere rechtspersoon waarvan het bedrijfsvermogen hoofdzakelijk bestaat uit in een overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen of uit rechten die op zulke goederen betrekking hebben, mogen in die Staat worden belast.
3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, of van roerende goederen die behoren tot een vaste basis die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een zelfstandig beroep, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting (alleen of te samen met de gehele onderneming) of van die vaste basis, mogen in die andere Staat worden belast.
4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen of luchtvaartuigen worden gebruikt, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.
5. Onverminderd de bepalingen van paragraaf 2, mogen voordelen verkregen uit de vervreemding van aandelen, delen of andere rechten die deel uitmaken van een belangrijke deelneming in een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in die Staat worden belast. Een belangrijke deelneming wordt geacht te bestaan indien de vervreemder, alleen of te samen met verbonden of verwante personen, onmiddellijk of middellijk, op enig tijdstip in de loop van de vijf jaren die de vervreemding voorafgaan, aandelen, delen of andere rechten in bezit heeft gehad die samen recht geven op ten minste 25 percent van de winst van de vennootschap of ten minste 25 percent van het kapitaal van die vennootschap vertegenwoordigen.
6. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die vermeld in de paragrafen 1 tot 5 zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

Artikel 14 Zelfstandige beroepen

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij die inwoner in de andere overeenkomstsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vaste basis beschikt.

Indien hij over zulk een vaste basis beschikt, mogen de inkomsten in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste basis kunnen worden toegerekend.

2. De uitdrukking « vrij beroep » omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, ingenieurs, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15 Niet-zelfstandige beroepen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 18, 19 en 20 zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mogen de ter zake daarvan verkregen beloningen in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 zijn beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien :

a) de verkrijger in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die in enig tijdperk van twaalf maanden een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en

b) de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en

c) de beloningen niet ten laste komen van een vaste inrichting of een vaste basis, die de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel mogen beloningen verkregen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

Artikel 16 Vennootschapsleiding

1. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van bestuur of van toezicht of van een gelijkaardig orgaan van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

Deze bepaling is ook van toepassing op beloningen verkregen ter zake van de uitoefening van werkzaamheden die, volgens de wetgeving van de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap inwoner is, worden behandeld als werkzaamheden van soortgelijke aard als die welke worden verricht door een persoon als bedoeld in de genoemde bepaling.

2. Beloningen die een persoon, op wie paragraaf 1 van toepassing is, van de vennootschap verkrijgt ter zake van de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden van leidinggevende of van technische aard, en beloningen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt ter zake van zijn persoonlijke werkzaamheid als vennoot in een vennootschap, niet zijnde een vennootschap op aandelen, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen overeenkomstig de bepalingen van artikel 15 worden belast, alsof het ging om beloningen die een werknemer ter zake van een dienstbetrekking verkrijgt en alsof de werkgever de vennootschap was.

Artikel 17 Artiesten en sportbeoefenaars

Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15 mogen inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit zijn persoonlijke werkzaamheden die hij in de andere

overeenkomstsluitende Staat verricht in de hoedanigheid van artiest, zoals toneelspeler, film-, radio- of televisieartiest, of musicus, of in de hoedanigheid van sportbeoefenaar, in die andere Staat worden belast.

2. Indien inkomsten uit werkzaamheden die een artiest of een sportbeoefenaar persoonlijk en als zodanig verricht niet worden toegekend aan de artiest of aan de sportbeoefenaar zelf maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 14 en 15, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest of de sportbeoefenaar worden verricht.

3. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 van dit artikel zijn niet van toepassing indien de werkzaamheden die in een overeenkomstsluitende Staat worden verricht voornamelijk worden gefinancierd uit de openbare middelen van de andere overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan. In dat geval zijn de inkomsten welke uit die werkzaamheden worden verkregen slechts in die andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar.

Artikel 18 Pensioenen

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, paragraaf 2, zijn pensioenen, lijfrenten en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 19 Overheidsfuncties

1. a) Beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan aan een natuurlijke persoon, ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.

b) Indien de genietter van de beloningen evenwel inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat en onderdaan is van die andere Staat zonder terzelfdertijd onderdaan te zijn van de onder a) bedoelde Staat, mogen deze beloningen in de andere overeenkomstsluitende Staat worden belast.

2. a) Pensioenen door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, hetzij rechtstreeks, hetzij uit door hen in het leven geroepen fondsen, betaald aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.

b) Die pensioenen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.

3. De bepalingen van de artikelen 15, 16 en 18 zijn van toepassing op beloningen en pensioenen ter zake van diensten bewezen in het kader van een nijverheids- of handelsbedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.

Artikel 20 Leraren en studenten

1. Een natuurlijke persoon die inwoner is, of onmiddellijk voor zijn bezoek aan een overeenkomstsluitende Staat inwoner was van de andere overeenkomstsluitende Staat, en die, op uitnodiging van de Regering van de eerstgenoemde Staat, of van een universiteit of een andere instelling voor hoger onderwijs of onderzoek welke in die eerstgenoemde Staat gevestigd en officieel erkend is, aldaar uitsluitend verblijft om er onderwijs te geven of onderzoek te verrichten, of om er

die beide werkzaamheden uit te oefenen, is slechts in de andere Staat belastbaar ter zake van de beloningen welke hij uit die werkzaamheden verkrijgt gedurende een tijdperk van ten hoogste twee jaren vanaf de datum waarop hij voor de eerste keer de eerstgenoemde Staat bezocht.

De bepalingen van deze paragraaf zijn niet van toepassing op beloningen verkregen uit werkzaamheden van onderzoek indien die werkzaamheden hoofdzakelijk worden ondernomen in het particulier belang van één of meer bepaalde personen.

2. Bedragen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon die inwoner is, of onmiddellijk vóór zijn bezoek aan een overeenkomstsluitende Staat inwoner was, van de andere overeenkomstsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, op voorwaarde dat die bedragen afkomstig zijn uit bronnen buiten die Staat.

Artikel 21 Niet uitdrukkelijk vermelde inkomsten

1. Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die naar hun aard of hun afkomst niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst zijn vermeld en in die Staat aan belasting zijn onderworpen, zijn slechts in die Staat belastbaar.

2. De bepaling van paragraaf 1 is niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, paragraaf 2, indien de verkrijger van die inkomsten, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het recht of het goed dat de inkomsten oplevert met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.

HOOFDSTUK IV. BELASTINGHEFFING NAAR HET VERMOGEN

Artikel 22 Vermogen

1. Vermogen bestaande uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat bezit en die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen, mag in die andere Staat worden belast.

2. Vermogen bestaande uit aandelen, delen of andere rechten in een vennootschap of in een andere rechtspersoon waarvan het bedrijfsvermogen hoofdzakelijk bestaat uit in een overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen of uit rechten die op zulke goederen betrekking hebben, mag in die Staat worden belast.

3. Vermogen bestaande uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, of uit roerende goederen die behoren tot een vaste basis die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een zelfstandig beroep, mag in die andere Staat worden belast.

4. Vermogen bestaande uit schepen en luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd alsmede uit roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen of luchtvaartuigen worden gebruikt, is slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.
5. Vermogen bestaande uit aandelen, delen of andere rechten die deel uitmaken van een belangrijke deelneming in een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, mag in die Staat worden belast. Een belangrijke deelneming wordt geacht te bestaan indien een persoon, alleen of te samen met verbonden of verwante personen, onmiddellijk of middellijk, aandelen, delen of andere rechten in bezit heeft gehad die samen recht geven op ten minste 25 percent van de winst van de vennootschap of ten minste 25 percent van het kapitaal van de vennootschap vertegenwoordigen.
6. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar.

HOOFDSTUK V WIJZE WAAROP DUBBELE BELASTING WORDT VERMEDEN

Artikel 23

1. In Spanje wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden :

a) Onder voorbehoud van de bepalingen van de Spaanse wetgeving betreffende de verrekening van de in het buitenland betaalde belastingen met de Spaanse belasting, verleent Spanje, indien een inwoner van Spanje inkomsten verkrijgt of vermogensbestanddelen bezit die, overeenkomstig de bepalingen van deze Overeenkomst, in België moge n worden belast, op de belasting die in Spanje van de inkomsten of de vermogensbestanddelen van die inwoner wordt geheven, een vermindering gelijk aan het bedrag van de in België betaalde belasting. Het bedrag dat aldus in mindering wordt gebracht, mag echter niet hoger zijn dan het deel van de belasting, zoals deze werd berekend vóór de vermindering, dat naar het geval overeenstemt met de inkomsten of de vermogensbestanddelen die in België mogen worden belast.

b) Indien het gaat om dividenden in de zin van artikel 10, paragraaf 3, die door een vennootschap welke inwoner is van België worden betaald aan een vennootschap die inwoner is van Spanje en die een rechtstreekse deelneming bezit van ten minste 25 percent in het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt, verleent Spanje, naast de in a) hierboven voorziene vermindering, op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de interne wetgeving van Spanje zijn bepaald, de vermindering van het deel van de belasting die daadwerkelijk door de uitkerende vennootschap is betaald, dat overeenstemt met de winst waaruit de dividenden werden betaald.

c) Indien ingevolge enige bepaling van de Overeenkomst de inkomsten die een inwoner van Spanje verkrijgt of de vermogensbestanddelen die hij bezit, in Spanje van belasting zijn vrijgesteld, mag Spanje niettemin, om het bedrag van de belasting op de overige inkomsten of vermogensbestanddelen van die inwoner te berekenen, rekening houden met de aldus vrijgestelde inkomsten of vermogensbestanddelen.

2. In België wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden :

a) Indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt of bestanddelen van een vermogen bezit die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst, niet zijnde de bepalingen van artikel 10, paragraaf 2, van artikel 11, paragrafen 2 en 7, en van artikel 12, paragrafen 2 en 6, in Spanje mogen worden

belast, stelt België deze inkomsten of deze bestanddelen van vermogen vrij van belasting, maar om het bedrag van de belasting op het overige inkomen of vermogen van die inwoner te berekenen mag België het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten of die bestanddelen van het vermogen niet waren vrijgesteld.

b) Onder voorbehoud van de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de verrekening van in het buitenland betaalde belastingen met de Belgische belasting wordt, indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die deel uitmaken van zijn samengetelde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en bestaan uit dividenden die belastbaar zijn ingevolge artikel 10, paragraaf 2, en niet van Belgische belasting zijn vrijgesteld ingevolge subparagraaf c) hierna, uit interest die belastbaar is ingevolge artikel 11, paragrafen 2 of 7, of uit royalty's die belastbaar zijn ingevolge artikel 12, paragrafen 2 of 6, de op die inkomsten geheven Spaanse belasting in mindering gebracht van de Belgische belasting op die inkomsten.

c) Dividenden in de zin van artikel 10, paragraaf 3, die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van Spanje, en die in Spanje zijn onderworpen aan de in artikel 10, paragraaf 2, bepaalde regeling, worden in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald.

d) Indien verliezen die een onderneming gedreven door een inwoner van België in een in Spanje gelegen vaste inrichting heeft geleden, voor de belastingheffing van die onderneming in België volgens de Belgische wetgeving werkelijk in mindering van de winsten van die onderneming zijn gebracht, is de vrijstelling ingevolge subparagraaf a) in België niet van toepassing op de winst van andere belastbare tijdperken die aan die inrichting kan worden toegerekend, in zoverre als deze winst ook in Spanje door de verrekening van die verliezen van belasting is vrijgesteld.

e) Voor de toepassing van b) hierboven, wordt interest die betrekking heeft op leningen uitgegeven of toegestaan voor 1 januari 1992 en die vermindering van Spaanse belasting geniet op grond van artikel 1 van het wetdecreet van 19 oktober 1961 houdende verlaging van sommige belastingen in verband met leningen die door Spaanse ondernemingen worden uitgegeven of hen door buitenlandse financiële instellingen worden toegestaan voor de financiering van nieuwe investeringen, zoals dit later is gewijzigd, geacht een belasting te hebben ondergaan van 10 percent, en zulks tot de oorspronkelijk overeengekomen vervaldag van deze leningen, maar gedurende ten hoogste 2 belastbare tijdperken vanaf het eerste belastbare tijdperk waarvoor de Overeenkomst uitwerking heeft overeenkomstig de bepalingen van artikel 29, paragraaf 2, b).

HOOFDSTUK VI BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 24 Non-discriminatie

1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden, inzonderheid met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 1 is deze bepaling ook van toepassing op personen die geen inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

2. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de gezinstoestand of gezinslasten te verlenen die hij aan zijn eigen inwoners verleent.

3. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, paragraaf 1, artikel 11, paragraaf 7, of artikel 12, paragraaf 6, van toepassing zijn, worden interest, royalty's en andere uitgaven die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden betaald, bij het bepalen van de belastbare winst van die onderneming op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht, alsof zij aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat zouden zijn betaald. Schulden van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat tegenover een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden, bij het bepalen van het belastbare vermogen van die onderneming, eveneens op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht, alsof die schulden tegenover een inwoner van de eerstbedoelde Staat zouden zijn aangegaan.

4. Ondernemingen van een overeenkomstsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van, of wordt beheerst door, één of meer inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan andere, soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

5. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 2 zijn de bepalingen van dit artikel van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 25 Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin het interne recht van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of indien zijn geval onder artikel 24, paragraaf 1, ressorteert, aan die van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij de nationaliteit bezit. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die een belastingheffing ten gevolge heeft die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing ervan te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst te vermijden.

3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen. Indien een mondelinge gedachtenwisseling voor het bereiken van overeenstemming nuttig voorkomt, kan deze

gedachtenwisseling plaatsvinden in een Commissie bestaande uit vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten.

4. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plegen overleg omtrent de administratieve maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering van de bepalingen van de Overeenkomst en het voorkomen van een oneigenlijk gebruik ervan. Zij bepalen met name de formaliteiten die moeten worden vervuld en de bewijsstukken die de inwoners van elke overeenkomstsluitende Staat moeten overleggen om in de andere overeenkomstsluitende Staat de bij de Overeenkomst bepaalde belastingvrijstellingen of -verminderingen te genieten.

5. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkander in verbinding stellen voor de toepassing van de Overeenkomst.

Artikel 26 Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.

2. De door een overeenkomstsluitende Staat ingevolge paragraaf 1 verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen, bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen, of bij het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen van deze inlichtingen melding maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. Niettegenstaande het voorafgaande, mogen de inlichtingen die door een overeenkomstsluitende Staat zijn ontvangen voor andere doeleinden worden gebruikt indien ze overeenkomstig de wetgeving van beide Staten voor die andere doeleinden mogen worden gebruikt en indien de bevoegde autoriteit van de Staat die de inlichtingen verstrekt, de toestemming geeft voor dat gebruik.

3. In geen geval mogen de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen:

(a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;

(b) inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;

(c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

4. Wanneer op basis van de bepalingen van dit artikel door een overeenkomstsluitende Staat om inlichtingen is verzocht, gebruikt de andere overeenkomstsluitende Staat de middelen waarover hij

beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen, zelfs al heeft die andere Staat die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden. De verplichting die in de vorige zin is vervat, is onderworpen aan de beperkingen waarin paragraaf 3 van dit artikel voorziet, maar die beperkingen mogen in geen geval aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel omdat die Staat geen binnenlands belang heeft bij die inlichtingen.

5. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 3 van dit artikel aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan om het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat de inlichtingen in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust, een stichting, een gevolmachtigde of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een zaakwaarnemer of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon. Teneinde zulke inlichtingen te verkrijgen heeft de belastingadministratie van de aangezochte overeenkomstsluitende Staat de bevoegdheid om te vragen inlichtingen bekend te maken en om een onderzoek en verhoren in te stellen, niettegenstaande andersluidende bepalingen in de binnenlandse belastingwetgeving van die Staat.

Artikel 27 Invorderingsbijstand

1. De overeenkomstsluitende Staten verlenen elkander hulp en bijstand voor de betekening en de invordering van de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is, alsmede van alle met die belastingen verband houdende opcentiemen, verhogingen, interest, kosten en boeten van niet strafrechtelijke aard, wanneer het belastingvorderingen betreft welke het voorwerp uitmaken van een titel die toelaat in de Staat die om bijstand verzoekt tot invordering ervan over te gaan, welke eisbaar zijn en waartegen geen beroep meer openstaat volgens de wetten of regels van die Staat.

2. Op vraag van de aanzoekende Staat zorgt de aangezochte Staat overeenkomstig de wetgeving en de administratieve praktijk die voor de betekening en de invordering van zijn eigen belastingvorderingen van toepassing zijn, voor de betekening en de invordering van de belastingvorderingen van die Staat, tenzij de Overeenkomst anders bepaalt.

3. De aangezochte Staat is niet verplicht aan de vraag van de aanzoekende Staat te voldoen indien die Staat niet alle middelen voor de invordering van zijn belastingvordering op zijn eigen grondgebied heeft uitgeput.

4. De vraag om bijstand voor de invordering van een belastingvordering dient vergezeld te gaan van :

- a) een attest waaruit blijkt dat de in paragraaf 1 bepaalde voorwaarden zijn vervuld;
- b) een officieel afschrift van de uitvoerbare titel in de aanzoekende Staat;
- c) een officieel afschrift van elk ander document dat in de aanzoekende Staat voor de invordering is vereist; en
- d) in voorkomend geval, een eensluidend verklaard afschrift van elke beslissing die definitief is geworden en die uitgaat van een administratief lichaam of van een rechtbank.

5. De uitvoerbare titel in de aanzoekende Staat wordt, in voorkomend geval en overeenkomstig de van kracht zijnde bepalingen in de aangezochte Staat, erkend, aanvaard, gehomologeerd, aangevuld of zo snel mogelijk na de ontvangst van de vraag om bijstand vervangen door een titel die de invordering in de aangezochte Staat mogelijk maakt.

6. Problemen met betrekking tot de verjaringstermijn van de belastingvordering worden uitsluitend door de wetgeving van de aanzoekende Staat geregeld.
7. De daden van invordering die ten gevolge van een vraag om bijstand door de aangezochte Staat zijn gesteld, en overeenkomstig de wetgeving van die Staat de schorsing of stuiting van de verjaringstermijn tot gevolg zouden hebben, hebben dezelfde uitwerking met betrekking tot de wetgeving van de aanzoekende Staat. De aangezochte Staat stelt de aanzoekende Staat in kennis van de daartoe genomen maatregelen.
8. Belastingvorderingen waarvoor om invorderingsbijstand is verzocht, genieten in de aangezochte Staat geen enkel voorrecht.
9. De aangezochte staat is niet verplicht middelen van tenuitvoerlegging toe te passen die niet zijn toegestaan door de wettelijke bepalingen of reglementeringen van de aanzoekende Staat.
10. Indien de wetgeving of de administratieve praktijk van de aangezochte Staat zulks in soortgelijke omstandigheden toelaat, kan die Staat een betalingstermijn of een gespreide betaling toestaan; hij stelt er de aanzoekende Staat voorafgaandelijk van op de hoogte.
11. De bepalingen van artikel 26, paragraaf 1 zijn mede van toepassing op elke inlichting die ingevolge dit artikel ter kennis van de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat wordt gebracht.
12. Met betrekking tot belastingvorderingen van een overeenkomstsluitende Staat waartegen een beroep aanhangig is of die nog vatbaar zijn voor beroep, mag de bevoegde autoriteit van die Staat, om zijn rechten te vrijwaren, de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat verzoeken de conservatoire maatregelen te nemen waarin diens wetgeving voorziet. De bepalingen van de voorgaande paragrafen zijn op die maatregelen van overeenkomstige toepassing.
13. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plegen overleg om de regels vast te leggen voor de overmaking van de bedragen die door de aangezochte Staat voor rekening van de aanzoekende Staat zijn ingevorderd.

Artikel 28 Leden van diplomatieke vertegenwoordigingen

De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen of consulaire posten ontleen aan de algemene regelen van het volkenrecht of aan bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

HOOFDSTUK VII SLOTBEPALINGEN

Artikel 29 Inwerkingtreding

1. Deze Overeenkomst zal worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen zo spoedig mogelijk te Madrid worden uitgewisseld.
2. De Overeenkomst zal in werking treden de vijftiende dag na die waarop de akten van bekrachtiging worden uitgewisseld en de bepalingen ervan zullen toepassing vinden :
 - a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat volgt op de inwerkingtreding van de Overeenkomst;

b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten of naar het vermogen die behoren tot belastbare tijdperken die eindigen op of na 31 december van het jaar van de inwerkingtreding van de Overeenkomst.

3. De bepalingen van de op 24 september 1970 te Brussel ondertekende Overeenkomst tussen Spanje en België tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en van het aanvullend Protocol, zullen ophouden toepassing te vinden op elke Spaanse of Belgische belasting waarvoor deze Overeenkomst en het daarbij gevoegde Protocol overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 2 uitwerking heeft.

Artikel 30 Beëindiging

Deze Overeenkomst blijft van kracht totdat zij door een overeenkomstsluitende Staat is opgezegd, maar elk van de overeenkomstsluitende Staten kan tot en met 30 juni van elk kalenderjaar na het vijfde jaar dat volgt op het jaar van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging, aan de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg een schriftelijke opzegging doen toekomen. In geval van opzegging voor 1 juli van zodanig jaar, zal de Overeenkomst voor de laatste maal van toepassing zijn :

a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld ten laatste op 31 december van het jaar waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;

b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten of naar bestanddelen van vermogen die behoren tot belastbare tijdperken die eindigen voor 31 december van het jaar na dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de hierboven vermelde Gevolmachtigden, deze Overeenkomst hebben ondertekend en daaraan hun zegel hebben gehecht.

GEDAAN in tweevoud te Brussel, op 14 juni 1995, in de Nederlandse, de Franse en de Spaanse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

VOOR HET KONINKRIJK BELGIE :

Erik DERYCKE,

Minister van Buitenlandse Zaken en Ontwikkelingssamenwerking

VOOR HET KONINKRIJK SPANJE :

Joaquim Ortega Salinas,

Ambassadeur

PROTOCOL

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tussen Spanje en België tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan en het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, zijn de ondergetekende Gevolmachtigden overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van de Overeenkomst vormen.

1. Met betrekking tot de artikelen 6, 13 en 22. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 6, van artikel 13, en van artikel 22, mogen inkomsten en voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit een recht van periode-eigendom waarvan de duur niet hoger is dan één maand per kalenderjaar, en het vermogen van die inwoner bestaande uit een zodanig recht, slechts in die Staat worden belast.
2. Met betrekking tot de artikelen 10, 11, 12 en 13. Niettegenstaande de bepalingen van de hierboven vermelde artikelen, zijn de belastingverminderingen of -vrijstellingen die anderszins toepassing zouden vinden op dividenden, interest, royalty's en vermogenswinsten, niet van toepassing indien die inkomsten uit een overeenkomstsluitende Staat worden verkregen door een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, waarin personen die geen inwoners zijn van die andere Staat onmiddellijk of middellijk een deelneming bezitten van meer dan 50 percent in het kapitaal van die vennootschap. Deze bepaling is niet van toepassing indien de vennootschap aantoont dat zij in de overeenkomstsluitende Staat waarvan zij inwoner is belangrijke werkzaamheden uitoefent op het vlak van nijverheid of handel, niet zijnde werkzaamheden die hoofdzakelijk bestaan uit het aanhouden of beheren van aandelen of andere bedrijfsvermogens.
3. Met betrekking tot artikel 10, paragraaf 3. Er is overeengekomen dat de uitdrukking « dividenden » liquidatieboni van een vennootschap omvat.
4. Met betrekking tot artikel 12, paragraaf 3. Er is overeengekomen dat de uitdrukking « royalty's » vergoedingen omvat die zijn betaald voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een computerprogramma.
5. Met betrekking tot artikel 24. Er is overeengekomen dat de bepalingen van artikel 24 :
 - a) de overeenkomstsluitende Staten niet beletten de bepalingen van hun intern recht betreffende onderkapitalisatie toe te passen;
 - b) een overeenkomstsluitende Staat niet beletten de winst van een vaste inrichting waarover een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat in de eerstgenoemde Staat beschikt, aan de belasting te onderwerpen tegen het tarief dat door zijn interne wetgeving is bepaald, op voorwaarde dat het genoemde tarief niet hoger is dan het maximumtarief dat van toepassing is op de winst van vennootschappen die inwoner zijn van de eerstgenoemde Staat;

c) België niet beletten, op de voorwaarden waarin de Belgische wetgeving voorziet, roerende voorheffing te heffen van dividenden uit een deelneming van minder dan 25 percent die wezenlijk is verbonden met een in België gelegen vaste inrichting van een vennootschap die inwoner is van Spanje.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende Gevolmachtigden, dit Protocol hebben ondertekend en daaraan hun zegel hebben gehecht.

GEDAAN in tweevoud te Brussel, op 14 juni 1995, in de Nederlandse, de Franse en de Spaanse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

VOOR HET KONINKRIJK BELGIË :

Erik DERYCKE,

Minister van Buitenlandse Zaken en Ontwikkelingssamenwerking

Voor het Koninkrijk Spanje :

Joaquim Ortega Salinas,

Ambassadeur